

Washingtonban a béketárgyalások közeli felújítását remélik

Washingtonban a béketárgyalások közeli felújítását remélik — Musztafa Chalil egyiptomi miniszterelnök hétfőig meghosszabbította washingtoni tartózkodását — Egyiptomi engedmény a „kapcsolat” kérdésében?

Washington (Reuter, UPI, IFP). — Amerikai körök tegnap óvatos optimizmussal annak a véleményüknek adtak kifejezést, hogy remény van a béketárgyalások közeli felújítására. Rámutatnak azonban arra, hogy egyetlen amerikai személyiség sem meri közölni, hogy mikorra várható a tárgyalások folytatása. Az optimizmust a Musztafa Chalil egyiptomi miniszterelnökkel péntek óta folyó tárgyalásokra alapozzák. Chalil, aki csütörtök este érkezett Washingtonba, pénteken jelent meg kihallgatáson Jimmy Carter elnökkel, akivel a beszélgetés három órát tartott, jóval hosszabb ideig a tervezettnél.

Jóllehet a beszélgetést és tartalmát hivatalosan nem árulják el, diplomáciai körökben úgy tudják, hogy a Szádát-jegyzék főleg a Camp Davidben létrejött két keretegyezmény közötti kapcsolat problémájával foglalkozik. Szádát elfogadja az amerikai közvetítő javaslatot és hozzájárul ahhoz, hogy az autonóm területek önkormányzati szerveinek megválasztása 1979 decemberében történjen meg. De ehhez az a szó is fűződik, hogy „ez a kitűzött cél”. Hírmagyarázóik ez alatt azt értik, hogy Egyiptom nem köti magát ahhoz, hogy a választások megtörténjenek addig az időpontig, és megelégedne azzal, hogy Izrael is „elkészítse” tekintse ezt a dátumot. Ezenkívül Egyiptom még egy követelést fűz a békeszerződés 2. cikkéhez, ennek a mibenlétét azonban nem magyarázták meg. Musztafa Chalil sem akart részleteket elmondani megbeszéléséről, azonban azt léseiről, azonban azt a leghatározottabban cáfolta, hogy Egyiptom a 6. cikkely megváltoztatását követeli, amely szerint tudvalevőleg Izrael és Egyiptom arra vállalt kötelezettséget, hogy a köztük létrejött békeszerződést minden más kötelezettségük fölé helyezik. A Carter elnökkel való beszélgetése után Musztafa Chalil találkozott Cyrus Vance külügy miniszterrel is. Tegnap este Walter Mondale amerikai alelnök is csatlakozott a tárgyalásokhoz és a késő esti órákig tartó megbeszélést folytatott Vanceval. Ennek a tárgyalásnak a követeléseiről Vance és Mondale tájékoztatják vasárnap Jimmy Carter elnököt és a megbeszéléseket Musztafa Chalillal hétfőn folytatják. Az egyiptomi miniszterelnök ezért elhalasztotta hazautazását és közölte, hogy talán még hétfőn is Washingtonban marad. Chalil egy újságíró kér

szóval kijelentette, hogy washingtoni tartózkodása meghosszabbításának semmi kapcsolata nincs az izraeli kormány minisztertanácsával. Jimmy Carter elnök a Musztafa Chalillal folytatott megbeszélése után nyilatkozott tett közzé, amelyben felhívta Izraelt és Egyiptomot a béketárgyalások azonnali felújítására. Kairóban megbízható körök azt állították, hogy Egyiptom újabb komoly engedményt tett az erőfeszítések keretében, hogy a tárgyalásokat folytatni lehessen. Ez az engedmény a jelek szerint csak abban nyilvánul meg, hogy Egyiptom elfogadja az amerikai közvetítő javaslatát.

KFAR SZABÁN AGYONLÖTTEK EGY BETÖRŐT AKI TUSZUL EJTETTE A SEGÉDRENDŐRT

Dramái közelharc után a kfar szabai rendőrök agyonlőtték egy betörőt, aki revolverrel tuszult a Hágá egy emberét. A rendőrség pénteken éjjel után kapott jelentést arról, hogy betörők két lakást a Weizman utca 137. számú ház egyik lakásában. A rendőrök kiszálltak a helyszínre és csatlakoztak hozzájuk a polgárőrség tagjai is, akik a környéken teljesítették szolgálatot. A kirendeltség vezetője felment a háztetőre és onnan látta, hogy egy fiatal ember kötélen akar leereszkedni az udvarra. A rendőr altiszt megadásra szólította fel a menekülő, aki azonban az első emeleten beugrott egy ablakon és revolverrel sakkban tartotta a Hágá egyik emberét. A betörő el akarta hagyni az épületet a tusz kísértében, de ott Dávid Gutmann egyetemi hallgató, segédrendőr fel akarta tartóztatni. mire a betörő rálőtt és megsebesítette.

A tusz közben kiszabadult a vesztélyből, de a betörő is menekülni kezdett. A rendőrség és a polgárőrség üldözték, de a betörő újra tuszt szedett egy fegyvertelen polgárőr személyében és revolverrel sakkban tartotta. A rendőrök felszólították, hogy tartsa le a fegyvert és adja meg magát.

Mint ahogy azonban erre nem volt hajlandó, a rendőrök nem tehettek egyebet, minthogy lelőtték.

A betörőt a sebesült polgárőrrel együtt kórházba szállították. A betörő életét már nem sikerült megmenteni.

JELENTŐSEN CSÖKKENT A TERRORISTA TEVEKENYSÉG

Jordániában megölték egy terrorista
Az ITIM híryönkösség jeruzsálemi tudósítójának értesülése szerint novemberben is folytatódott a kedvező irányzat, amelynek lényege a terrorista tevékenység jelentős csökkenése. A híryönkösség jelentése szerint az év eleje óta több hónap volt, amelyben több mint harminc terrorcselekményt, vagy kísérletet jegyeztek fel, nem beszélve a külföldi izraeli célpontok ellen elkövetett vagy megkísérelt terrorcselekményekről. Ezzel szemben októberben csak 10, novemberben pedig mindössze nyolc ilyen kísérlet volt. Az év elején 7 alkalommal intéztek támadást külföldön

RAMALLAI EGYETEMISTÁK A KATONAI KORMÁNYZÓSÁGRA PANASZKODNAK

Tizennyolc kollégájukat letartóztatták és bántalmazták — állították a sajtófogadáson

Jeruzsálem (Reuter, UPI). — Kai gyűlés megtartását, amelyet a Ramalla közelében levő Bir Zét arab egyetem diákjai pénteken azt mondtak, hogy az izraeli biztonsági közegek legutóbb 18 diákjukat tartóztatták le és kihallgatásuk során súlyosan bántalmazták őket, mert ellenzték a camp davidi egyezményeket. A katonai kormányzás szövegét megerősítette a letartóztatásról szóló hírt, de nem volt hajlandó további részleteket közölni. A diákok azt mondták, pénteken rendezett sajtóértekezletükön, hogy a 18 letartóztatott ellen nem emeltek formális vádat és hogy hatot közülük még nem helyezték szabadlábra. Állításuk szerint a letartóztatottaknak pénzt ajánlottak fel abban az esetben, ha hajlandók együttműködni Izraellel. Arra is panaszkodtak, hogy az izraeli hatóságok nem engedélyezték a poli

Éles vita várható a minisztertanácson a költségvetés felett

Jicchá Modai energiaügyi miniszter 315 milliárdos külön büdzsejavaslatot terjeszt be — Ma sem döntenek az üres miniszteri tárcák betöltéséről — A Szádát-jegyzékről nem lesz vita a mai ülésen

Mialatt Musztafa Chalil egyiptomi miniszterelnök Washingtonban folytatja tárgyalásait a jegyzék alapján, amelyet Szádát elnök küldött Jimmy Carter amerikai elnöknek az izraeli—egyiptomi béketárgyalásokban beállott válság megszüntetése érdekében, Menáchem Begin miniszterelnök, aki szintén kapott jegyzéket Szádáttól, pénteken és tegnap este Mose Dájan külügyminiszterrel és Ezer Weizman hadügyminiszterrel folytatott eszmecsere. A probléma azonban csak rövid ismertetés formájában kerül ma a minisztertanács elé, amely tovább folytatja a tárgyalást a jövő évi költségvetéséről.

A miniszterelnök ezt követte a Liberális Párt küldöttségével, amely pénteken felkereste, hogy az üresen maradt miniszteri tárcák betöltéséről tárgyaljon velük. A liberálisok azt követelik, hogy az ipar- és kereskedelemügyi minisztériumon kívül, akik kapják meg a közlekedésügyi tárcát is, amelyet szerintük el kell választani a távközlési minisztériumtól.

Ugyancsak követelték, hogy az energiaügyi minisztérium vegye át az országos vízhálózat ügyének intézését a földművelésügyi minisztériumtól, az Országos Földhasználati és Kereskedelmi Minisztériumhoz, amelynek élére, mint ismeretes, Dávid Lévi, a jelenlegi kltügyi miniszter került.

Menáchem Begin elutasította a követeléseket, mindenekelőtt azt, hogy a víz- és földügyek intézését kivonják a földművelésügyi minisztérium irányítása alól, amelynek élén Ariel Saron áll.

„A Chérut ehhez nem fog hozzájárulni” — mondta Begin.

Politikai körökben egyébként úgy tudják, hogy a miniszterelnök ígéretet tett dr. Jozsef Burgnak, a Vallásos Nemzeti Párt elnökének, hogy elhalasztja a személyi változások végrehajtását.

SZIMCHA EHRLICH
Ellen-kötségvetési javaslatát is küzd

nem foglalkozik érdemileg sem az izraeli—egyiptomi béke vagy az autonómia ügyeivel, és a miniszteri tárcák betöltésével. A kormány tagjai rövid jelentést hallgatnak meg Begin miniszterelnöktől a Szádát-jegyzék tartalmáról, és megkezdik a tanácskozást Szimcha Ehrlich pénzügyminiszter költségvetéséről, amely

306 milliárd fontot tesz ki, és a benne foglalt megszorítások miatt élénk ellenkezést váltott ki a kormány legalább nyolc tagja részéről. Ehrlich pénzügyminiszter azonban kijelentette, biztos benne, hogy a kormány magáévá teszi a javaslatot, és azt is kétségtelenné tartja, hogy sikerül azt végrehajtani, mert különben a nemzetgazdaság vesztes inflációba zuhanna, amelynek következményeit nem lehet előrelátni.

A tévének adott nyilatkozatában Ehrlich fenntartotta azt a véleményét, hogy az infláció a következő pénzügyi évben 37 százalékos lesz és a kormány erőles harcát folytatni fogja a fekete tőke ellen, amely a nemzetgazdaság rákfenéje.

A pénzügyminiszter nevésgesnek minősítette a Hisztad-rutnak azt az állítását, hogy 250 milliárd font fekete tőke kering az országban.

Jicchá Modai energiaügyi miniszter egyébként tegnap közölte, hogy saiat költségvetési javaslatát nyújtja be a minisztertanácsra. Ez az előirányzat ugyan 315 milliárd font lesz, tehát nagyobb, mint a pénzügyminiszteré, de szerinte kiegyensúlyozottabb és biztosítja az infláció megfékezését, mert az igazságos adóbejáratás elvén alapul.

Jicchá Modai az utóbbi hónapokban élesen ellenzéli álláspontba vonult pártelnökövel, Szimcha Ehrlichel szemben, és magának követeli az ipar- és kereskedelemügyi tárcát, amelyet Gideon Pat sikkügyi miniszternek ajánlottak fel.

Dr. Jehuda Blum az UNO-ban: A SZOVJETUNIO AZ ANTISZEMITIZMUS LEGFŐBB TERJESZTŐJE

A zsidók ellen uszító könyvek, brosúrák és cikkek milliói jelennek meg a Szovjetunióban

New York (Reuter, STA). — Izrael éles bírálót gyakorolt az UNO-ban a Szovjetunió felett, amelyet „az antiszemitizmus elsőszámu terjesztőjének” nevezett a náci-rezsim összeomlása óta. A szocialista ügyekkel foglalkozó UNO bizottság előtt tartott beszédében Jehuda Blum részletesen beszámolt arról, hogy az UNO mellett kijelentette, hogy a Szovjetunióban, hivatalos irányítással az antiszemitizmus könyvek, brosúrák és cikkek milliói jelennek meg, amelyek nyíltan uszítanak a zsidóság ellen. Blum megemlítette többek között a „Lélek üzekek” című tévé filmet, amelyet aljas kísérletnek minősített Izrael és a zsidó nép rágalmozására. Ez a tévé műsor megevezte a Szovjetunióban működő zsidó állapodások után minden szovjet aktivistákat, címeiket is közölte zsidó remélte, hogy lehetővé te és ezzel kitette őket felelőtlen

elemek bántalmazásának, fizikai értelemben is. Dr. Blum megdöbbenésének adott kifejezést afelett, hogy egy olyan állam, amely rengeteg szenvedett a náci agyszoroktól, most az antiszemitizmus uszítás „fő ellátója” lett. Ha a zsidóknak nem adják meg a szabad élet lehetőségét a Szovjetunióban, biztosítani kell számukra a kivándorlás elemi jogát. Dr. Blum hozzáfűzte, hogy Izrael örmömmel állapítja meg, hogy a szovjet hatóságok az utóbbi időben nagyobb számú kiutazási engedélyt adtak zsidóknak, de ugyanakkor megállapítja, hogy a Szovjetunió nem teljesíti a helsinki egyezményben vállalt kötelezettségeit. A helsinki megállapodások után minden szovjet zsidó remélte, hogy lehetővé te zsidó számára a más országokban élő családjával való egyesülést.

Mély fájdalommal jelentjük, hogy szeretett feleségem, drága anyánk, nagymamánk, dédmamánk

KNOLL ADÉL 7"U

Budapest — Jeruzsálem
1978 december 1-én elhunyt és ugyanazon csendben eltemették.

Gyászolják: férje, lánya: Farkas Lászlóné Márta, Hamburger Sándorné Edit, vejei, unokái, dédunokái
Sívát ültünk: Farkas, Jeruzsálem, Ben Jehuda 33.

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy

CHÁNÁ ADLER IRITZ szül. FÜRST

(Csantavér — Temesvári — Petácz-Tikva)
hosszú szenvedés után elhunyt. Temetése ma, 1978 dec. 3-án, déli 1.30 órakor a petácz-tikvai temetőben.
Gyászolják: férje, lánya, Sapira Junger Zsuzsa, fia, Iritz György, menyje, veje, unokái, dédunokái és a rokonok

ROBERT BIRD HIÁBA TÁRGYALT PALESZTINAI ARAB VEZETŐKKEL

„Csak a Palesztinai Felszabadító Szervezet képviselheti a palesztinai népet”

Robert Bird amerikai szenátor, aki közelkeleti útja során Izraelbe látogatott és csütörtökön találkozott Menáchem Begin miniszterelnökkel, a hét végét Jeruzsálembe látogat és az amerikai főkonzulátus hivatalában beszélgetett néhány judeai és somroni arab személyiséggel. Bird arról akarta meggyőzni az arab vezetőket, hogy támogassák az arab autonómia tervet, mert ezzel elősegítik a palesztinai probléma megoldását.

Az arab személyiségek nem tették kötelező kijelentéseket és ki

szívárgott hírek szerint azt panaszták, hogy Izrael az autonómia terv keretében egyáltalán nem gondolt a palesztinai kérdésmegoldására. Hanem az a szándék, hogy gyakorlatilag fenntartsa az uralmát az arab lakosság felett. Utaltak arra, hogy Izrael folytatni akarja a településeket a tervezett autonóm területeken és felvetették Jeruzsálem hovatartozásának kérdését is.

Robert Bird nem is beszélt Jeruzsálem problémájáról ezen a megbeszélésen.

Jelen volt Chichmát Al Mjcri, a jordániai parlament volt elnöke. Eliász Faridzs, Bét Lechem polgármestere. Avnar Nuszeiba, az ismert jeruzsálemi politikus, az UNRA jeruzsálemi igazgatója, továbbá Aziz Sachada, ramallai ügyvéd.

Az arab vezetők azt is mondták a szenátornak, hogy nem ökö

szívárgott hírek szerint azt panaszták, hogy Izrael az autonómia terv keretében egyáltalán nem gondolt a palesztinai kérdésmegoldására. Hanem az a szándék, hogy gyakorlatilag fenntartsa az uralmát az arab lakosság felett. Utaltak arra, hogy Izrael folytatni akarja a településeket a tervezett autonóm területeken és felvetették Jeruzsálem hovatartozásának kérdését is.

VERES TÜNETÉSEK IRÁNBAN

A hatóságok 7, a tüntetők 1000 halottat jelentenek
Teherán (Reuter). — Az iráni hadsereg egységei tegnap a főváros különböző részeiben tüzet nyitottak tüntetőkre. A tüntetéseket egész éjszaka folytatták és szervezők szerint azok során több mint ezer ember vesztette életét. A hatóságok hivatalos jelentése csak 7 emberről tud. A jelentés szerint a katonák azért nyitottak

Részvétünket fejezzük ki a családnak és a Lecte Nájesz szerkesztőségének

DR. EMANUEL KATZ hírlapíró kollégánk elhunytá feletti gyászukban.

Az UJ KELET

המוסר הציבורי

טועה מי חשוב, המוסר הציבורי פירושו רק אייחזק...
לולת ברבים ואייעשיית מעשים שהצינעה יפה להם, במקום ציבורי.

המוסר הציבורי, פירושו, קודם כל, מילד חבונתו של הפרט כלפי החברה בה הוא חי.
סוחרי ישראל, או לפחות חלק גדול מהם, נכשלו השבוע בבחינת-הפתע בנושא המוסר הציבורי, שדרכו להם מפקח מס'ההכנסה, התברר, שלמעלה משליש ממדיגם מיקרי של בעלי הנויות יוקרה בתל-אביב, ירושלים ונצרת, לא רשם את הכנסותיו או לפחות לא את כולן, בכך רימו סוחרים אלה לא את המדינה, שהיא גוף ערטילאי, אלא, למעשה, את החברה שבה הם חיים, הם רימו - אותנו!

A KÖZÉRKÖLCS

Téved, aki azt hiszi, a közérkölc csak abból áll, hogy nem eslekszünk olyasmit nyilvános helyen, ami nem oda való.

A közérkölc elsősorban azt jelenti, hogy teljesítjük kötelességeinket azzal a társadalommal szemben, amelyben élünk.

Az izraeli kereskedők társadalmá, vagy legalábbis annak jórésze megbukott a mult heti hírtelen közérkölc-vizsgán, amelyet az adóhivatal tisztviselői rendeztek. Kiderült, hogy a 200 kereskedő, akinél rajtaütészerű ellenőrzést rendeztek Jeruzsálemben, Tel Avivban és Názáretben, jórészt nem jézvete fel beveteleit, vagy legalábbis azok egy részét. Ezzel a kereskedők nemcsak az államot károsították meg, ami tu lajdonképpen egy absztrakt fogalom, hanem a gyakorlatban a társadalmat, amelynek tagjai közé tartoznak. Bennünket károsítottak meg!

A 200 kereskedő, akinél rajtaütészerű ellenőrzést rendeztek, ugyancsak meglepődött az adóellenőrök láttára. Mintegy egyharmaduk a gyakorlatban is hebizonyította azt, amit a széleskörű nagyközönség már rég feltételezett róluk: nem vallják be teljes beveteleiket az adóhatóságoknak!

A véletlen műve csupán, hogy egy nappal az említett ellenőrzés előtt Izraelben 3 órán át vásárlási sztrájk volt, amely csak részlegesen sikerült. Maga a sztrájk ténye azonban annyira felszöszítette a kereskedők társadalmát és érdeképviseleiteiket, hogy megfenyegették a vásárlási sztrájkot szervező Fogyasztási Tanácsot, pert indítanak ellene a 3 óras vásárlási sztrájk által okozott kár, illetve haszon elmaradás megtérítésére.

Szeretnénk, ha a kereskedők szervezete nem tántorodna vissza és benyújtánák ezt a polgári pert. Ez ugyanis lehetővé tenné annak megállapítását, hogy a kereskedők a valóságban mennyi haszontól maradnak el egy 3 órán át tartó vásárlási sztrájk következtében. A kereskedők saját kiértékelésén alapuló polgári kereset megkönnyítené az adóíztviselőik dolgát, akik ennek alapján könnyebben kiszámíthatják a kereskedők valóságos bevételét. Csak azt reméljük, hogy ezek az utolsó pillanatokban nem gondolják meg a dolgot és nem riadnak vissza keresetük benyújtásától.

MAJDNEM KÉTSZERESÉRE SZAPORODOTT AZ ORSZÁG ARAB LAKOSSÁGA

Most terjesztette be legújabb szakban az arab lakosság móha jelentését dr. Mose Sárón, a mi medán csoportjának az aránya niszterelnök arabügyi tanácsosa, is, amely ma a teljes hazai arab amelyben megállapítja, hogy az ság 78 százalékát teszi ki, szem utóbbi 5 év során szinte megkért ben az 1960-as évek elején meg szereződött az ország arab lakos állapotot 57 százalékkal.

A fennmaradó 22 százalék ke A statisztikai adatokra támasz resztényekből és druzokból áll. kódó jelentés feltünteteti, hogy az Az ország teljes arab lakossága ország arab lakosságának 50 szá ma 510 ezer lelket számlál és az zaléka 15 éves kor alatt van, 90 utóbbi év természetes szaporula százaléka pedig 45 éven aluli. ta elérte náluk az 1000 lélekre Növekedett a fent említett idő eső 38.6 főt.

Libanoni jelentés: IZRAÉLI ALAKULAT BEHATOLT LIBANONBA ÉS MEGÖLT EGY POLGÁRT

Libanonban működő laptudósítottok jelentése szerint, izraeli katonák csütörtökön két kilométer mélységben behatoltak libanoni területre, ahol megölték egy libanoni polgárt és megsebesítettek egy másikat.

A jelentés szerint mintegy 60 izraeli katona torlaszt állított fel a Libanon délkeleti részében fekvő Sibá falu bejáratánál, alig 500 méterre egy norvég UNO-hadállástól. Az izraeliek - folytatja a jelentés - tüzet nyitottak egy arra haladó autóra és megölték annak egyik utasát, a másikat pedig megsebesítették. A tudósítók hozzáfűtik, hogy a katonák később egy másik autót is feltartóztattak s annak két utasát megverték.

SZÁDÁT NEM MEGY OSLOBA A NOBEL-DIJ ÁTVÉTELÉRE

Személyi tanácsadóját, Száid Mári volt parlamenti elnököt küldi maga helyett - Begin miniszterelnök meghívta Efrájim Kácir professzort a szertartásra

Kairó (UPI, Reuter). - Az egyiptomi fővárosban csütörtökön este hivatalosan is közölték, hogy Anuár el-Szádát nem megy személyesen Osloba mához egy hétre, hogy átvegye a Nobel-békedíjat. Az erről szóló jelentést a hivatalos egyiptomi „Közlekedési Hírlap” hozta nyilvánosságra.

A hírlapírás jelentése szerint nem ismeretes Szádát elnök határozatának indoka. Politikai megfontolások azonban úgy vélik, hogy Szádát részéről ez demonstratív lépés, amellyel rosszállást akarja kifejezni a felett, hogy az „izraeli huzavona” miatt még nem sikerült aláírni a békeszerződést. Emelkeztes, hogy Szádát az utóbbi hetekben több alkalommal tett célzást arra nézve, hogy nem utazik Osloba személyesen, ha nem sikerül december 10-ig befejezni a béketárgyalásokat.

Izraeli oldalon, ezzel szemben, folytak az előkészületek Begin miniszterelnök és kíséretének osló utazására. A miniszterelnök udvariass gesztus keretében meghívta Efrájim Kácir professzort, a volt államelnököt, hogy személyes vendégeként vegyen részt az osló szertartáson. Kácir professzor elfogadta a meghívást.

Ugyancsak csatlakozik a miniszterelnök kíséretéhez a Kneszet legidősebb tagja, dr. Zarách Washhaftig (VNP), volt vallásügyi miniszter. Begin meghívta a jelentősebb külföldi zsidó hitközségek néhány elvonalbeli vezetőjét is, köztük Niszim Gaónt, a szefárd zsidók világszövetségének elnökét, továbbá

Száz százalékkal drágult a parkolás a nagyvárosokban

Péntek reggeltől a fővárosban, Tel Avivban és Haifán száz százalékkal drágult a parkolás díja. Eddig óránként 1 font, a jövőben 2 font lesz.

Az autósok birtokában lévő, korábban vásárolt parkolászervélyeket felhasználhatják.

Legutóbb 1977 márciusában emelt a parkolás díját. Megjegyzendő, hogy a magánházban lévő parkolóhelyeken 6-12 fontot kérnek óránként a parkoláért.

KIUTASÍTOTTÁK LONDONBÓL AZ EL-AL KÉT BIZTONSÁGI TISZTJÉT

Ki akarták próbálni a londoni repülőter biztonsági őreinek éberségét

Az angliai hatóságok a napokban kiutasították az El Al légitársaság két biztonsági tisztjét, akit Londonban alkéziáráttal „fogtak el”. Az eset két héttel ezelőtt történt, de csak a hét végén hozták nyilvánosságra, amikor a Scotland Yard, a londoni rendőrség kiszivárogtatta a két helyi lapnak.

Az angolok állítása szerint a két biztonsági tiszt feladata az volt, hogy Izrael megbízásából ellenőrizze a londoni Heathrow repülőter biztonsági közegeinek éberségét. A véletlen műve, hogy elfogták őket.

A két izraeli belépett a repülőter 3. számú épületébe, ahol az itnerkontinenális vonalak utasai gyülekeznek. A vámtisztek azonban leállították mindkettőt jüket, mert véletlenül éppen őket szemelték ki „stichproba alányként” a szűrőpróbas vámenlőrzéshez. A vámtisztek ugyancsak meglepődtek, amikor börtöndjükből két kéziáráttal utaztatott találtak, amely fémlel készült és nagy sága azonos volt a valódi kéziáráttal, de természetesen nem volt benne robba

ben Begin miniszterelnök kísérete tagjainak számára.

Nyugati politikai megfontolások szerint abban az esetben, ha váratlan, nem remélt módon, az elkövetkező napok folyamán mégis jelentős előrehaladásra kerülne sor az izraeli-egyiptomi béketárgyalások terén, úgy lehetséges, hogy Szádát elnök az utolsó pillanatokban megváltoztatja elhatározását, és mégis Osloba utazik, amely esetben mindkét ünnepelt - Szádát és Begin - a norvég király személyes vendége lesz.

BEGIN ÉS SZÁDÁT ÉDESANYJA ELHAGYTA A KÓRHÁZAT

„Begin és Szádát testvérek - mondotta Cháláf Muchammed jaffai lakos - s a bizonyíték az, hogy békeben élnek egymás mellett. Mi több, nemcsak egyszerű testvérek, hanem ikerk...”

Begin és Szádát szerdán született a tel-avivi Hákirjá szülőthozban. Édesanyjuk Szalámá Cháláf, aki pénteken már el is hagyta a kórházat.

A boldog apa elmagyarázta, hogy azért nevezte el ikreit Beginnek és Szádátnak, mert biztos abban, hogy ők elhöz-zák a békét. Természetesen a nagy Beginre és a nagy Szá-dára gondolt. Muchammed hozzáfűzte, hogy mire a kis Begin és a kis Szádát felnő, zsidók és arabok egyaránt rég elfelejtik már a háborút.

„ROMANIA HARCOLNI FOG, HA ERRE SZÜKSÉG LESZ”

Nem ír alá semmit, ami csorbítaná hazája függetlenségét

Bukarestben, a Román Kommunista Párt Központi bizottsága rendkívüli ülésén, Nicolae Ceausescu, Románia elnöke kijelentette, hogy „Románia soha sem fog olyan dokumentumokat aláírni, amelyek csorbíthatnák az ország függetlenségét. Ha pedig ennek szükségé mutatkozik, Románia harcolni is tud majd”.

A rendkívüli ülés egybehívásának célja Ceausescu politikájának jóváhagyása volt. A központi bizottság közleménye azt mondja, hogy Románia a maga feltételei alapján hajlandó a Varsói Szövetség tagállamaival együttműködni, e feltételek legfontosabbika pedig Románia tökéletes függetlensége.

Az ülés során Ceausescu kijelentette, hogy Románia jó kapcsolatban áll mind a körzet, mind pedig az Atlanti Szövetség államaival.

A Háárec skandináviai tudósítója ugyanakkor azt közli, hogy a Szovjetunió mindmáig tartózkodott a nyugati sajtóban a Szovjetunió és Románia közötti feszültségről megjelent hírek közzétételétől. A moszkvai rádió még azt sem említette meg, hogy Románia nem fogadta el magára nézve a Varsói Szövetség csúcsértekezletén hozott határozatokat.

Egy finn lap épp most látta idészernékn emlékeztetni arra, hogy a Romániában élő hatalm - 1,7 millió lélekszámú - magyar kisebbség körül sok a probléma. A nyugat-európai sajtó főcímei között pedig sűrűn szerepel az az aggodalom, hogy az 1968-as prágai lerohanás romániai változatától lehet tartani.

SÜLYOS LÉGIKISASSZONYOK

Nemrégiben megcáfolták azt a közhírt, hogy az arab férfiak a kövér nőket kedvelik. Az Egyesült Arab Emírátsok közös légitársaságának igazgatósága határozatot hozott, amelynek értelmében nem folytatják munkájukat a 60 kilónál súlyosabb légitkisasszonyok.

Az igazgatóság „fekete-listát” készített a 60 kilónál felüli stewardessekről és utasította őket, hogy azonnal fogjanak erőteljes fogyókúrába, mert máskülönben nem dolgozhatnak tovább a repülőgépeken. Az igazgatóság a következő érveléssel indokolta határozatát:

„Nem egészséges, hogy egy fiatal nő kövér legyen, ezenkívül az utasok számára sem gusztyos látvány, hogy egy tulkövér stewardress ringó ülepét bámulják...”

RÖVID HIREK

Alexander Fuks professzor, az ókori történelem tanára a jeruzsálemi héber egyetemen, csütörtökön 61 éves korában hírtelen mehalt Jeruzsálemben és pénteken ugyanott eltemették. Egyik leíróentősehb műve a Corpus Papyrorum Judaicarum, a görög időszakbeli zsidó vonatkozó okiratok gyűjteménye. Fuks professzori felesége és 3 gyermeke gyászolja.

A vezérkari főnök Dáni Matt dandártábornokot, a katonai fellebbviteli bíróság elnökét pénteken tábornoki rangra emelte. Matt tábornok rövidesen elfoglalja új hivatalát, mint az elfoelalt területek ügyeinek koordinátora. Ebben a minőségben Ávráhám Orli tábornokot váltja le.

Az Állami Bank tisztviselői csütörtökön lassító sztrájkba kezdtek, követelve, hogy magasabb összegű nyugdíjat állapítsanak meg számukra. A követelésre az adott okot, hogy Méir Chetnek, a bank tavaly kivált főtisztviselőjének, aki jelenleg a tel avivi tőzsdé elnöke, minden munkáévre 4 százalékos nyugdíjat fizettek. A bank tisztviselői ezt törvényellenesnek minősítik és követelik, hogy nekik is ugyanilyen összegű nyugdíjat folyósítsanak.

A haifai Soltám fegyvergyárban a péntekre virradó éjjel megszűnt a több mint 3 hete húzódo sztrájk, miután az igazgatóság és az üzemi bizottság képviselői egyaránt elfogadták Jiszráel Készár, a Hiszadrut szakszervezeti osztálya igazgatójának áthidaló javaslatát. A sztrájkot befejező ülés 12 órát tartott.

Samuel Lewis, az Egyesült Államok izraeli nagykövete a haifai Rotary klubban tartott előadásában feljedte, hogy az amerikai külügyminisztérium pótkülségvetést hagyott jóvá a Tel Avivban székelő amerikai nagykövetség konzuláris ügyosztályának kibővítésére. Mint ismeretes, minden nyáron tumultuozus jelenetek játszódnak le a tel avivi amerikai nagykövetség épülete előtt és sokan az egész éjszakát a járdán töltik, hogy sorra kerülhessenek vízium kérvényükkel.

A szdmoi kálisó-művek igazgatósága pénteken be zárta az üzemet, miután a munkások egy héttel ezelőtt lassító sztrájkot hirdettek meg. Az igazgatóság csak a fontos karbantartási munkálatok folytatását engedélyezte. Dávid Kanfo, az üzemi bizottság elnöke felszólította a munkásokat, hogy ne az igazgatósáának, hanem csak az üzemi bizottság utasításainak engedelmeskedjenek.

A jeruzsálemi Hadassza kórház orvosainak jelentése szerint az ott betegekedő Golda Méir volt miniszterelnök állanota stabil és lényegesen jobb, mint egy-két héttel ezelőtt. Állandóan ágya mellett van, nővére, az amerikai Connecticut államban élő Stern Klára asszony, aki az annakidején az Uj Kelethen is megjelent életrajznak szerzője. A 80 éven felüli Stern asszony tisztán tartja husának körtermét és többek között a hamutartók küiri téséjét foglalkozik. Példáját követve, több beteg is önkéntesen résztvesz a „köztisztasági” munkálatokban.

A rendőrség csütörtökön letartóztatott egy tírták hákármei lakost, azzal a evanuvál, hogy életesveszélyesen megfenyegett egy prostituáltat, aki tanuvalomást tett barátia ellen. A haifai járásbírósaon 7 napos vízselálati fouságot rendeltek el a fenyegető, a 19 éves Elijáhu Álbáz ellen.

A Jármuch partján levő Chámát Gáderben (El Chámá) teppan mekezeddött a fűrdőidény. A gyógyfürdő a Golán déli részében fekvő 3 kibuc, Mevo Chámá, Áfik és Kjár Cháruv közösen vezeti. A gyógyfürdő minden nap reggel 8.30-tól délután 3.30-ig tart nyitva és mátol kezdve minden reggel 9.15 órakor külön autóbuzs indul oda Tibériásról.

A jeruzsálemi örmény kolostor egyik szerzetese, Elijász Árámszátá, csütörtökön feljelentést tett a rendőrségen, hogy egy jeruzsálemi lakos súlyosan bántalmazta. A sebesült papot kórházba kellett szállítani. A rendőrség nyomozást indított.

Dr. Jozsef Burg belügyminiszter a mai, vasárnap minisztertanácson javasolni fogja állami vizsgálóbizottság kinevezését a börtönökben uralkodó állapotok kivizsgálására. Hír szerint a belügyminiszter Méir Sámáért, a felsőbírósaág tagját akarja javasolni a bizottság elnökeként. Sámágar, valamint dr. Joél Zuszman, a felsőbírósaág elnöke hozzájárulását adta a kinevezéshez.

NEMZETI BECSÜLETÜNK

Irta: CHANA ZEMER

Mindenki az inflációról beszél, száguldónak nevezi nagyon rossznak mondja és kijelenti, hogy meg kell végre állítani.

Nos, ezzel szemben én is az inflációról szeretnék szólni, meg akarom róla mondani, hogy száguldó és rossz, s ki akarom jelenteni, hogy meg kell végre állítani.

Persze, könnyebb ezt mondani, mint meg is cselekedni, de hát társadalmunkban manapság így oszlanak meg a feladatok. A zenekritikusnak nem feltétlenül muszáj zeneszerzéshez, vezényléshez, vagy éppen hangszerhez értenie... s a bírálata olykor ennek ellenére is megállja a helyét. S ugyanez a helyzet a szinkritikusokkal is, akik a legtrikább esetben képesek szindarabot írni, igen két séges, hogy rendezni tudnának s még ennél is valószínűbb az, hogy sikerrel léphetnének fel a darabban. Ha azonban értik a maguk dolgát, akkor érdemes meg hallgatni a véleményüket. Mitöbb, orvosi kérdésekben is érdemes néha a beteget, s nemcsak az orvosát meghallgatni.

Beteg lévén, vagyis egyike lévén azoknak, akik a maguk bőrén érzik a drágulásokat, magam is bizonyos vagyok abban, hogy az infláció egészségtelen jelenség, hogy nagyon nem kívánatos léteketani tüneteket szül, hogy sok igazságtalanságot, hallatlan pocséklást és nagy zűrt zavart okoz azzal a jellegével, hogy „kapd fel s edd meg” mert holnap többbe kerül.

Nem szeretném megemlékezni mindazt, amit erről eddig méltán és ésszerűen elmondottak, hiszen nem közgazdasági leckeóra ez, nem is nyilvános szónoklat. De nagyon fáj nekem a többi közt az izraeli font megalázása. Mert felváltok belőle egy százas, s még annyit se mondhatok, hogy muks! — s már csak az emléke maradt meg. Ha pedig fennszóval kezdek tinódni mások jelenlétében, hogy tulajdonképp mire is ment el a pénz, mindjárt ráfelelik, hogy „ugyan asszonyom, hát pénz ma egy száz-as?” Nem egyszer hallottam ezt, a bizonyosra veszem, hogy már mások is hallották, ha nem éppen ők maguk mondták.

De hiába, a dolgozó emberek még ma sem keresik meg könnyen a 100 fontot netto. S nem szabad mindig arra gondolnunk, hogy érdemes lenne ezért a százásért 10 márkát vagy 5 dollárt venni; yenben vagy frankban nem tudnám kiszámítani, mert nem követem a tőzsdéi árfo lyamokat. En a lira megbecsülésére vágyom, és azt szeret nem, ha mindannyian becsben tartanak, legelső sorban maga a pénzügyminiszter.

De hogyan is lehetne megbecsülni, ha mindenki csak sajnálkozik felette? A szemünk láttára zsuorodik össze, naponta fogy és gyengül tovább. Mire a Zsobotinszky a bankoprés alól kikerül, már annyit sem ér, mint a Henriette Sold. A boldogtalan.

Birkózik a lira az árákkal, s az árák minden alkalom mal földhözteremtik. Ugy vélem, bele kellene ebbe a mérközésbe szólni, s azt kellene kiáltani az árák felé: állj! Közbe kéne fütülni, hogy „fault!” A közgazdászok erre azt mondanák, nem vagyok gyakorlatias, de én rájuk se hederíték, mert tulajdon szememmel látom, hogy ők se oly nagyon gyakorlatiasak.

Lehet természetesen azt is állítani, hogy ebben mind annyian hibásak vagyunk. Hibásak a boltosok, akik a „természetes” drágulást még meg is lovagolják, sőt be hajtják azt az értéktöbblet adót is, amit aztán sem fizet nek be az adóhivatalba. És hibásak azok a nagykeresők, akik álmukban sem fizetik meg a kincstárnak azt, ami annak tölük jár. De még a tisztességes emberek is hibá sak, ha mindögre többet akarnak, akár életüket meg rontó sztrájk árán is. Némileg mindannyian hibásak vagyunk, de nem mindegyikünknek áll módjában tenni is róla. Tenni erről csak az tehet, aki erre illetékes, aki a pénzügyi politikát leszögezi, majd megvalósítja. És tiszt telet-becsüli a minisztereknek és tanácsadóiknak, teljes elismerés kitaró törekvéseikért, hogy lecsökkentsék a költségvetés deficitjét — de súlyos hibát követnek el, rossz irányba tolják a szekeret, minden alkalommal ők ad ják meg az áremelkedéshez a legelső lökést, s ezt követik mindannyiszor hosszú sorban a további drágulások, ezek nyomában az újabb drágulások, majd természetszerűleg további áremelések.

Ha pedig ki kell végre törni ebből a bűvös körből, akkor erre nem a fogyasztónak van lehetősége. Ezt kizárólag csak a kormány teheti meg, az ő kötelessége az árák megszüldítésére. Igaz, hogy adott feltételek között az árfelvezetés csak mesterséges lehet, ám legyen mes terséges, a következményei már természetesen és persze idővel lesznek, mint ahogy írva vagyon: „Az érdekből végzett jöttéit önmagáért végzett jöttéit válik”.

Igazán nem rút önzésből vágyom milderre. Öszintén mondom, hazafias a vágyam. Szeretnék mosolygós, iz mosodó fontot, nem pedig haldokló pénzt látni. Olyat, amit az izraeliek megkívánnak, amelyben biznak, nem pedig szüntelenül idegen pénzemek után futkosnak, ahogy ezt manapság teszik. Kifelé ma sürün hangoztat ják a nemzeti becsület, de mi a helyzet a nemzeti be csülettel idehaza? Az nincs sehol, csak a szégyen.

Tjomián, tel-avivi rendőrpáncsnok derülő nyilatkozata:

HATÉKONYÁBBÁ VÁLIK A KÜZDELEM

A KÁBITÓSZEREK, A »PROTECTION« ÉS AZ IFJUSÁGI BÜNZÖZÉS ELLEN

Öt évvel ezelőtt, amikor a határrendőrség egy tisztjét felvették a rendőrségre és a Jár kon-körzet parancsnokságával bízták meg, Mose Tjomián már akkor kifogásolta felettesei előtt a rendőrkörlet felépítési módját. „Nem lehet sikereket elérni, mondotta, ha a körlet nek nincs meg a saját hírszolgá lata, megfelelő létszámú nyomozó-csoportja és alapja a technikai fejlődéshez.

Természetes tehát, hogy 1976 tól, amikor ő lett Tel Aviv körzet parancsnoka, szüntelenül azért küzd, hogy valóra váltsa az elképzeléseit. Hosszú küzde lem volt ez, még mindig nem ért el mindent, de terveinek első fázisát már tető alá hozta. Legfőbb ideje volt, hiszen az állam lakossága egyre nő, erősebb és bonyolultabb a gazdasági tevékenység, ami mind természetesen vonja maga után a bünyözés terjedését is, tehát a leküzdéséhez is jobb feltételek és módszerek kellenek, kivált

Tel Aviv rendőrkörzetében, amelyhez immár hét nagyváros tartozik. A rendőrség régi szervezési formájában az aleggységeknél, vagyis a körleteknek minden ügyben a központhoz, vagyis a körzethez kellett nyomozókért, információkért, még kocsikért is fordulniuk. Ez számukra teljes, bénító függőséget jelentett, a központ számára pedig a tízezerrel szaporodó dossziék ártékintésének a lehetetlen feladatát. Ezen változtat Tjomián új szervezési formája, amelyben a körleteknek sokkal nagyobb az önállóságuk, és ehhez mérten a felelősségük is, de viszont nagyjából megkapják hozzá a szükséges szakosított munkaerőt és az anyagi-műszaki feltételeket.

EGYSEGES ÜGYVEZETÉS

Eddig az ifjúsági bünyözés osztálya összpontosítva volt, ami azt a fura állapotot eredmé-

nyezte, hogy ha valahol egy betörésben a nagykorú bünyözökön kívül kiskorúak is résztvettek, akkor az utóbbiakra vonatkozó törvény előírásai következtében két vagy háromfelé kellett az iratcsomókat választani, ami természetesen megrehezítette, olykor szinte lehetetlenné tett mind a nyomozást, mind pedig az ítélezést. Ma a körletekben dolgoznak az ifjúsági bünyözés nyomozói, az iratcsomót csak egyetlen helyen kezelik, s egyben terjesztik be a bíróság elé.

Az új szervezési forma bevezetése óta Tjomián rendőrtáborok jókora adag optimizmussal tekint a jövőbe, mert azt reméli, hogy a rendőrség mostantól fogva sokkal hatékonyabb lesz a bünyözés, a kábítószerkereskedelelem és az ifjúsági bünyözés felderítése és csökkentése terén.

EGY ÚJ NÉV: 600 EZER FONT

Az új szervezési, a személyi nehézségeken kívül, sok anyagi tengerrel is jár. A legutóbb például meghökkenve tapasztalta a rendőrtábornok, mily hihetetlen kiadásokkal jár minden helyesnek tartott lépés. Mivel Tel Aviv körzetét három körletre osztotta, és ezek egyikét Tel Aviv körletnek fogják hívni, új nevet kellett adni magának Tel Aviv körzetnek, hiszen két egy sem viselheti ugyanazt az Invezest. Kiderült, hogy mivel az új nevet új kódokkal kell betáplálni a komputerbe, új nyomtatványokat kell rendelni, az a jelentéktelenné tűnő kis módosítás kb. 600 ezer fontot emészt fel.

„Nincs mit tenni — mondja a rendőrtábornok —, muszáj a rendőrséget az új síneken elindítani, s nagyon remélem, hogy az átszervezés a lehető legjobb eredményekkel jár majd.”

DÉL-AMERIKAI SZÖVETKEZETI TOVÁBBKÉPZŐSÖKET LAT VENDEGÜL A MEZŐGAZDASÁGI KÖZPONT

Az izraeli mezőgazdasági központ 11 dél-amerikai országból érkezett 30 szövetségi aktivistát látott vendégül, köztük agronómusokat, közgazdászokat és adminisztratív szakembereket. A továbbképzősöket a külügyminisztérium és a Hiszdrat hívta meg.

A vendégeket Szimcha Ászáf, a mezőgazdasági központ főtátrika üdvözölte, és előadást tartott számukra a mezőgazdasági központ felépítéséről, feladatairól és működéséről. A továbbképzősök kérdéseket tettek Izrael és szomszédai között mielőbb helyreáll a béke.

tek fel a letelepülések megtervezése, azok új körzetekben való felállítását, valamint a termelés és forgalombahozatal megtervezését. Nagy érdeklődést tanúsítottak a kormány és a földművelők közös termelési tanácsának összetétele, valamint a termelési platform meg határozásának a módszere iránt, ami a mezőgazdászok meghallgatása alapján történik, a fölösleg és a káros versengés kiküszöbölése érdekében.

A vendégek megköszönték a meleg fogadtatást, és annak a reményüknek adtak kifejezést.

AZ ELSŐ BEDUIN TANITÓNŐ

Arabeknél még ma sincsen nagy becsülete az asszonyoknak, a beduin törzsekénél még kevésbé, de Naifa Abu Szimre büszkén néz, sőt felne az El Huzeli törzs aprajavágyja. A bevezett 22 éves leányzó az első beduin tanítónő Izraelben, de lehet, hogy az egész Közel-Kéleten.

Ha ellátogatás Rahat beduin táborba — amely egyébként rohamosan alakul át faluvá, állandó településsé — nem látsz egyetlen gyermeket sem csatagolni, hancurozni a sátrak meg a házak között, mind az iskolában ülnek és tanulnak. Az arab iskolákban, szemben a mieinkkel, ma is szinte tökéletes a fe gyelem és a tanító, bár nem sztrájkol, megbecsüli a társadalomban. De a mi Naifánk is kemény fegyelmet tart, mint ha csak férfi lenne. Pedig szép arcú, jóalakú, modernül öltözött, ködögő vásznonadrág, kockás blúz) barna kislány a tanító. Kifejezetten nőies a mosolya, de a mosoly mögött vastakarát rejtezik.

1956-ban született egy tízgyermekes beduin családban. A törzs helyről helyre vándorolt a Negeven és vele a „chéder”-szerű sátoros iskola a vallás tanítóval, aki írni-olvasni és a Korán alapelemeire tanította a jobb családok lányait. Naifa folyton a könyveket bujta, meg az újságokat, éjjel is a gyertyafénynél, mert a hordozható villanygenerátor még nem találta fel, vagy ha igen, nem a negevi beduinoknál. Okos nagy anyja kényszerítette ki a szülő

beleegyezését, hogy küldjék a kislányt a „jahud”-hoz tanulni.

Hónapok alatt megtanult héberül a beér-sévi középkiskolában és naponta utazott oda-vissza az iskolába. De az autóbussz állomástól egy óra járásnyira volt a beduin tábor.

— Sose éreztem megkülönböztetést — mondja — Talán azt, hogy még jobban kedveltek, mintha zsidó lennék. Gyakran voltam barátói házában, és ők is ellátogattak hozzánk. En voltam Izraelben az első érettségizett beduin lány. Tudtam, hogy végül tanító nő leszek és a népem között fogok dolgozni, ezért nem zsidó tanítóképzőbe, hanem egy arab osztályba iratkoztam be. A 22 beduin prepa között és voltam az egyedüli lány. A tanárok persze mind zsidók voltak, míg a tanulmányok — az általános ismereteken túl — beduinok. Zsidó lányokkal, barátómmal laktam a diákszálláson. Moziba nem jártam, se színházba, mert az nálunk nem illik, de táncolni jártam a többiekkel, persze fiúkkal is — meséli és nevet csodálkozáson. — Nem élünk már a középkorban.

Az újságíró, aki megintert juvulta, irigykedve nézte Naifa garderobját és aztán már azon nem csodálkozott, hogy tanító nőm sikerrel tette le az autózvezető vizsgát.

Huszonkét éves és még mindig hajadon. Barátói már több gyermekes anyák. Naifa nem siet a házassággal. Művelt, tehát válogatos, és mivel csak beduin fiúhoz mehet feleségül, a törzsi erkölcsöknek megfelelően — nem nagy a választék. — Hol fog lakni, ha férjhez megy? — Beér Séván — válaszolja magától értetődő természetességgel.

A NAGYVILÁGBÓL

PEKING. — Pierre Cardin a neves párizsi divattervező Pekingbe érkezett. A kínai kormány kérésére megpróbálja „piac képessé tenni” a nyugateurópai exportra szánt kínai termékeket és rendeléseket kapni a pekingi hatóságoktól. Cardin az első világhírű „divatdiktátor” akit meghívna Kinába, ahol Mao idején mindenki egyforma ruhában járt.

PEKING. — Jean-Francois Deniau, francia külkereskedelmi miniszter, aki egy küldöttség élén Pekingben tartózkodik, faliújságban fordult kínai kollegájához, átvéve az ott szokásos politikai kifejezési formát. Deniau a következő kínai szöveget tartalmazó plakátot nyújtotta át kollegájának: „Kínai barátainkhoz! Rendeléseket akarunk kapni. A barátságot rendelésekkel is táplálni kell.” A kínai kereskedelmi miniszter nevetve vette át az öles betűkkel írt hatalmas „faliújságot”, amikor megnyitotta a pekingi francia ipari kiállítást.

MOSZKVA. — A legelsőbb szovjet megszávatja az ezévi katonai költségvetést, amely hivatalosan 17.2 milliárd rubelt tesz ki. Az előző két esztendő katonai költségvetése ugyanilyen összegű volt, s mint a Szovjetunióban szokásos, ezúttal sem közöltek részleteket az összeg felhasználásáról. Ezért nem tudni, hogy a 17 milliárd rubel a hadsereg fenntartására szolgál-e csupán, vagy magában foglalja az új fegyverek előállításai költségeit, illetve a kutatóra költendő összeget is. A nyugati szakértők úgy vélik, hogy a Szovjetunió valójában ennek az összegnek a kétszeresét költi fegyverkezésre, mert a gazdaság számos szektora, valamint a Tudományos Akadémia egyes részlegei a hadseregnek dolgoznak, de ezek a vállalatok és intézmények külön költségvetéssel rendelkeznek.

ZAFFERANA. — Újabb lávafolyam tört ki az Etna tüzhányból és Zafferana szicíliai városka felé folyik. Ez a negyedik hullám, amely a vulkán újraaktivizálódása óta fenyegeti a környéket, s különösen a hétezer lakosú városkát. A vulkanológusok szerint újabb rövid tartamu kitörésre lehet számítani, de ezek nem veszélyeztetik a lakosság életét.

MAPUTO. — A mozambiquei városban székelő Rho désiái Nemzeti Mozgalom nevű szervezet székházában bomba robbant, amely egy embert megölt és három megsébesített. Az időzített bombát egy csomagban küldték az irodának. A szervezet egyetlen jelentős személyisége sem sebesült meg. A postacsomagot, amely a bombát tartalmazta, Nyugat-Németországban adták fel. A szervezet a sallisburri kormány ellen folytat gerilla harcot, a kommandói Mozambique területéről indultak ki. A robbanás egy angol-amerikai bizottság érkezésének előestéjén történt. A küldötték megpróbálnak összehozni egy „kibővített” értekezletet, amelyen a néger felkelők különböző szervezetei vennének részt.

MANILLA. — Egy helybeli napilap tudósítója szerint a Filipp szigeti tanárok jó pénzért kiváló osztályzatot osztogatnak a Manillában tanuló iráni diákoknak. Mivel az iráni diákoknak nagyon sok pénzük van és nagyon gyanú a felkészültségük, ez a rendszer jövedelmező üzlet alakult ki. A haszonlesőkhez tartoznak a diákok házigazdái is, akik havi 95 dollárt fizetnek egy szobáért, a szokásos lakbér kétszeresét. A Filipp szigeteken 4000 diák tanul.

MEXICO CITY. — Mexicóban szerdán földrengés volt, amely elérte a 8 fokos a 9 fokos Richter skálán. A földrengés a Strassbourg-i szeizmológiai intézetben fogták fel és valószínűleg jelentős károkat okozott Mexico déli részében. Ezen a vidéken 1899-ben és 1928-ban volt ilyen méretű földrengés.

TAIWAN. — A Nemzeti Kína olimpia bizottsága elvetette a pekingi sportvezetők javaslatát a két ország atlétáinak egységes fellépésére, az elkövetkezendő olimpiai játékokon. A taiwaniak azzal érvelnek, hogy nekik saját sporttörvényeik vannak és nem tehetik ki magukat annak, hogy a szárazföldi Kína sportegyesülete beleszóljón tevékenységükbe, vagy éppen ellenőrizze határozaikat.

PARIZS. — Arab és francia jogászok tanulmányozták az Arab Iparosítási Szervezettel való kapcsolatok létesítésének jogi vonatkozásait. A francia „Dassault”, valamint a „Sneema” repülőgépgyártó szerződés készülnék kötni Egyiptommal, hogy egy ott létesítendő üzemben gyártsanak „Apha Jet” típusu repülőgépeket. Terv szerint 146 gépet állítanak elő Egyiptomban, 14-et pedig máris elszállítanak Kairónak. A szerződés második szakasza „Mirage 2000” típusú gépek gyártására vonatkozik s ennek különleges jelentőségét tulajdonítanak, mert ez a szupermodern gép Franciaországban is még csak a tervezés stádiumában van. Az együttműködés lehetővé teszi majd Egyiptom számára, hogy modernizálja gép gyártó technikáját más iparágakban is.

keres

ELADÁSI VEZETŐT

a gyár termékei elhelyezésére a helyi piacokon, megfelelő gyakorlattal exkluzív divatúru terjesztésében, szervezési és vezetési képességgel.

Telefonhívást kérünk: 03-37725

1978.XII.3

SZUCS VALI (DVORA) 571
ELHALÁLOZÁSA FÖLÖTTI MÉLY GYÁSUKBAN LEGÖSZINTÉBB RÉSZVÉTVÉNK NYILVÁNYITJUK A GYÁSZBATORULT CSALÁDNAK
I POLYSÁGIÁK BARÁTI KÖRE

hogy az Egyesült Államok...
60 kilón...
külön...
hatá...
legyen...
lávány...
pét bá...
EK
történelem...
örtökön 61...
és pénteken...
a Corpus...
sidó vonat...
ort felesége
pornokot, a...
tábornoki...
elfoglalja új...
nek kijáró...
tábornokot
kőn lassít...
abb összeü...
vetésre az...
avaly kivált...
sde elnöke...
fizettek. A...
fik és köve...
díjat folyó
kre virradó...
ráik, miután...
lái egyaránt...
kiszervezeti...
A sztrájkot
heli nagykö...
ségevést ha...
nagykövetés...
t ismeretes...
nak le a tel...
és sokan az...
erülhessenek
pénteken he...
péttel ezelő...
óság csak a...
engedélyezi...
elszólította...
nem csak az...
jenek.
nak jelentése...
miniszter...
mint egy-két...
nővere, az...
ra asszony...
ent életre...
stán tartja...
tartók kiür...
ee is önkén...
kban.
t egy tirát...
szélesylyesen...
mást tett ba...
os vízszálafi...
éves Eljáhu
áderben (El...
A gyógyít...
vo Chamá...
gyfürdő min...
nyitva és...
ön autóbusz
szerzetese...
ett a rendő...
ántalmazta...
A rendő...
i, vasárnapi...
álóbizottság...
ok kivizsgál...
Sámegárt, a...
tsága elnöke...
felsőbbíróság

RAYMOND ARON:

UJ POLITIKAI REND

Valami történet Washington és Moszkva kapcsolataiban. Az amerikai Kongresszus képviselőinek a küldöttségét fogadva, Koszigin kikelt magából, amikor az amerikaiak azt állították, hogy kapcsolatot látnak a stratégiai fegyverek csökkentésére vonatkozó tárgyalások sikeres előrehaladására és a szovjetek kihívó afrikai beavatkozása között. A nikiro a küldöttség Bresznyevezhez került, a Szovjetunió elnöke közölte: országa minden szükséges eszközzel rendelkezik ahhoz, hogy néhány perc alatt lerombolja az Egyesült Államokat. Hozzáftette, hogy békét akar ugyan, de nem hajlandó találkozni az amerikai elnökkel, amíg nem írják alá a SALT-2 egyezményt. Két másik incidens is megerősítette azt a véleményt, hogy a szovjetek eléjeztettek látják az időt a ha tározott, kihívó magatartásra. Az egyik: MIG-23-akat küldtek Kubába. Atomfegyverek szállítására alkalmas harcrepülőgépeket, s ezzel megszüntették az amerikaiakkal 1962-ben kötött megállapodást. Majd az amerikai taktikáját visszautasította, ahig egy héttel később a Kremel figyelmeztette a Fehér Házat, hogy nem tőr el egy létező beavatkozást „Irán belügyeibe”.

Ezek a történetek inkább egy hangulati helyzetet tükröznek, mint egy megfontolt politikai magatartást. Ha a szovjetek annyira ösztönözni kívánják a SALT-2 egyezmény aláírását, akkor érthetően az olyan megnyilvánulások, amelyek csak árthatnak a tárgyalások jó menetének, mi több, veszélyeztetik a sikerét. Ugy ténik, hogy Bresznyevez értékre akarják adni a Carter-adminisztrációnak, hogy elégedetlenek magatartásával. Miért választották ezt a pillanatot?

Számos szerző gyakran írta, hogy a stratégiai fegyverek csökkentése a detente-politika megvalósításának lényeges feltétele. Mindig kétkedve fogadtam az ilyen kijelentéseket.

Az első SALT-egyezményt Nixon írta alá 1972-ben, s nem

csak, hogy nem vezetett a fegyverkezési hajszá lefékezéséhez, hanem ellenkezőleg, növelte mindkét táborban a stratégiai fegyverek fejlesztésére fordított költségeket. Ennek az egyezménynek az értelmében a szovjetek 1619 interkontinentális rakétát tarthatnak raktáron, míg az amerikaiak megelégedtek 1054-gyel, mert az ő rakétáik mindegyike több atomfejvel van ellátva, amelyek a cél közelében külön rakétákként működnek. (Ez a MIRV-rendszer.) Amint előre látható volt, a szovjetek szintén arra törekedtek, hogy MIRV-típusú rakétákat állítsanak elő, s amikor az amerikaiak megtudták, hogy az sikerült nekik, saját rakétáik célzó pontosságának a tökéletesítésével igyekeztek behozni a lemaradást.

Elkészítettek 550 Minuteman-III típusú rakétát. Ezek mindegyikét három atomfejvel látják el, egy-egy atomfej robbanó ereje 170 kilotonna. Mindegyik atomfejet külön-külön célpontokra lehet irányítani. A Poseidon C-2 típusú rakétákat pedig nukleáris tengeralattjárókról lövik ki, s mindegyik rakétának tíz atomfeje van, egyenként 50 kilotonnás robbanóerővel.

Igy alakult tehát a stratégiai fegyverek erejének „csökkentése” a SALT-1 egyezmény megkötése után.

A SALT-2 egyezmény tárgya lássai erősen elhúzódtak, mert az amerikaiak ragaszkodtak a ballisztikai rakéták terén mutatkozó számbeli különbségek kiegyenlítéséhez. Azzal érveltek, hogy időközben a szovjetek is megtanulták a MIRV-típusú rakéták gyártását. Mi több, az amerikaiak attól tartanak, hogy a szárazföldi kilövő állásokban elhelyezett Minuteman-rakéták 2-3 év múlva nem jelentenek többé biztonságot, mert a szovjetek nagyobb robbanóerejű atomfejekkel ellátott rakétákat gyártanak, mint az amerikaiak, s mert azok pontossága is javult, s így könnyen megsemmisíthetik az amerikai rakétabázisokat.

A helyzet a rémálomk színvonalára jutott. Ha a több robbanófejű ellátott rakétáknak sikerül megsemmisíteni az ellenfél szárazföldi rakétabázisait, akkor annak visszavágó fegyverként a tengeralattjárókon működő rakéták maradnának. Ezeket az ellenség nagyvárosaira lehet kilőni. Ez a „hadművelet” azonban öngyilkossághoz hasonlít, mert előlőzi az elkerülhetetlen visszavágást.

Amennyiben aláírják a SALT-2-es egyezményt, ez amerikai részről újabb fegyverkezési erőfeszítéshez vezetne. Elkészítenék az újabb szárazföldi rakétákat, az MX-típusúakat, valamint a Trident-II típusú új tengeralattjáró rakétákat. Európában a stratégiai fegyverek egyensúlyi megkövetelne nagymennyiségű stratégiai fegyverek gyártását, mivel a szovjetek nemrég körülbelül száz SS-20 típusú rakétát helyeztek el Kelet-Európában, s ezek mindegyike három atomfejvel van felszerelve. Felvetődik a kérdés, vajon a két nagyhatalom komolyan számít-e arra, hogy sor kerül a stratégiai atomfegyverekkel vívott háborúra? A CIA értesülései szerint a szovjetek alaposan tanulmányozzák a lakosság védelmének a kérdéseit egy ilyen háború esetén, a városok kiürítésével járó problémákat, és mérlegelik a túlélet biztosító intézkedéseket. Ennek a hatására Jimmy Carter szintén kicsikart a Kongresszustól kétmillió dollárt erre a célra, miután előzőleg Kennedy hibába próbált pénzt szerezni egy atomháborúval kapcsolatos, a civilek védelmére szolgáló intézkedés-sorozat megvalósítására.

Kétségetelen, hogy a SALT-2 egyezmény aláírása megjavítaná a politikai légkört, amely jelenleg feszültté teszi Moszkva és Washington kapcsolatát. Mivel azonban ez az egyezmény a stratégiai fegyverek egyensúlyának a biztosítását célozza, nyilvánvaló, hogy a klasszikus fegyverek és az úgynevezett helyi hatású atomfegyverek jelentősége növekszik. Ezen a téren azonban a Nyugat hátrányos helyzetben van. A Szovjetunió jóval népesebb hadsereget tart fegyverben, mint az Egyesült Államok. A páncélos alakulatokról szólva például, a Szovjetunió körülbelül 50 ezer harcikosival rendelkezik, míg az amerikai oldalon 12 ezret tudnának szembeállítani velük. Igaz, hogy a fegyverek terén a számszerű fölény nem elegendő, a valóságos helyzet érzékeltetésére. Annyi bizonyos azonban, hogy ma a Szovjetunió Európában, Ázsia egy részében és Afrikában olyan katonai fölényt tett szert a klasszikus harciszervezők terén, amelyet a flottája és repülőhada által létrehozott támaszpontok féltettség tesznek. A Szovjetunió globális hatalommá vált, amely szinte bárhol a földkerekségen harcba dobhatja erőit kedvező körülmények között. Az Amerikai Egyesült Államok is megmaradt globális hatalomnak, csak hogy a Kongresszus — a

mely még mindig a Vietnam és a Watergate-ügy okozta trauma hatása alatt áll — erősen fékezni akciószabadságában! Ázából nem is szólva, hogy az USA csak professzionistákból álló hadsereggel rendelkezik.

Európában a Szovjetunió minden téren — ideológiai, tekintélyi, gazdasági téren — vesztésként áll a világ előtt; egyedül katonai ereje dolgában nem. Ma már az európai kommunista pártok sem lelkesednek a szovjet modellért. Szívesen kereskednek a Nyugattal, amelynek a gazdasági segítségére számítanak. A Szovjetunió döntő ütközője: katonai ereje. Ezért igyekezik, ahol csak lehet, olyan rendszereket hatalomra juttatni, amelyek kedveznek a szovjet célkitűzéseknek. Etiópiában, Dél-Jébenben, Afganisztánban sikerült nemrég hatalomra juttatni a nekik megfelelő embereket.

A szovjetek gyengesége is azonban ehhez a mértékű katonai erőhöz fűződik. A Kínával való határcsúcsai utáni (1969) a Szovjetunió a kínai határon 43 hadtestet sorakoztatott fel (összesen 168-cal rendelkezik), a KGB-hez tartozó százezer határőrön kívül. Ez szárazföldi hadseregének egynegyedét jelenti, taktikai repülőhadának egyötödét. Ez az erő az ország ipari központjaitól sokezer kilométerre állomásozik. A hadsereg fenntartása és olyan tartalékok felhalmozása, amelyek bizonyos akciószabadságot biztosítanak a Távolkeleten ennek az erőnek, fájdalmas tehertélt jelentenek a szovjet gazdaság számára, amely nem rendelkezik kiapadhatatlan eszközökkel.

A szovjetek nagy aggodalommal tekintenek a Kína és a Nyugat között létrejött föltre. Lehet, hogy a két marxista impérium hosszú távon az Egyesült Államokat tekintik elsőszámú közellenségének, jelenleg azonban mindegyiket az a gondolat foglalkoztatja, nehogy az Egyesült Államok előnyben részesítse az ő elsőszámú ellenségét. Így aztán a Szovjetunió évről évre fokozza fegyverkezési ütemét, amelyet nem indokol a biztonságával kapcsolatos aggodalom. Vajon az következik ebből, hogy erőteljes offenzívára készül a világhelyzet teljes megváltoztatására? Erre a kérdésre egyelőre nem lehet válaszolni. Látjuk azonban, miként tolja előre ezeket a katonai alakulatokat újabb és újabb meghódított külföldi támaszpontjaira. Igaz, hogy a kommunista tradícióknak megfelelően, óvatossá teszi, de alkalomadtán nem retten vissza attól, hogy megértse az Egyesült Államokkal: az idők változtak. Olyan gesztusok és kijelentések enged meg magának, amelyeket azelőtt nem kockáztatott volna meg.

A politikai szakértők gyakran hangoztatják, hogy a katonai erő nem mindig jelent politikai befolyást. Ez igaz, de nem szabad elfelejteni, hogy az elővendő esztendőben a fegyverek súlyosan nyomnak majd a latban, amikor politikai egyezmények megkötésére kerül sor.

A »LINKAGE« CSAPDÁJA

Az izraeli amerikai béketárgyalások sikeres befejezésének legfontosabb akadálya a kapcsolat, amelyet Egyiptom Amerika ügybuzgó támogatásával akar teremteni az Egyiptommal való problémáink, valamint Judea és Somron jövője között. Ideje tisztázni egy nem csupán szemantikus kérdést. Az amerikai „linkage” szót a sajtó szerte a világon, nálunk is „kapcsolatnak” fordította. Er telmezését tekintve (azt, amelyet az amerikaiak és Egyiptom tulajdonít neki) ennél sokkal többről van szó: függőségről. Két kérdés között nemcsak kapcsolat akarnak teremteni, hanem azt mondják, hogy egyik nem oldható meg a másik nélkül. Judea és Somron átadása a palesztinoknak, vagy Jordánia nak, szerintük feltétel az Egyiptommal való békeszerződés megkötésének. Azt sem szabad elhallgatni, hogy ezen a téren az amerikaiak erőszakosabbaknak bizonyultak az egyiptomiaknál is.

Az amerikaiak, akiket Izrael annyira óhajtott teljesértékű tárgyalási partnerekként nem a mi partnereink, hanem az egyiptomiaké. A camp david, majd a Blair Houseben lefolyt tárgyalások első eredménye az volt, hogy az amerikaiak összegegyeztetik álláspontjukat Egyiptommal az elszigetelt Izrael ellen. Az USA képviselői csak ritkán csatlakoztak a mi álláspontunkhoz, s akkor is csupán jelentéktelen részletkérdésekben. Így alakult ki az a hangulat, amelyben Carter és munkatársai úgy viselkedtek, mint akiknek szüntelenül összeszorított fogakkal kell elviselniük Izrael idegesítő magatartását. Ezért a nyílt és kötetlen párbabszerű az amerikaiakkal szinte lehetetlenné vált. Mihelyt a legkisebb nézeteltérés is támad Izrael és Amerika között, a Fehér Ház szövívíő szemrehányásokkal árasztják el a kormányunkat. Jó példa volt erre az a pillanat, amikor Begin szóba hozta a települések megerősítését. Washington olyan hisztérikusan reagált, hogy Izrael legvadabb bírálói is meglepődtek.

Ebben a helyzetben elsősorban az a veszélyes, hogy mindenki szép csendben hozzá szokik. Az amerikaiak most már naponta használnak egy olyan diplomáciai tolványelvet, amelyet a kapcsolatokban beállt sulvos válságok idején alkalmaznak. Izraelt pedig egyre inkább zavarja a Nagyaráttal kapcsolatban ki alakuló rossz hangulat és óvatossá válik Carter elnöknek és munkatársainak az „idegesítését”. A hasznos megoldás az lenne, ha eltekintene az egy pillanatra mindenfajta érzelmi vonatkozásokról és tiszta vízet öntenénk a pohárba az izraeli-amerikai jelenkori kapcsolatok dolgában. Annál is inkább, mert a számkunkra annyira aegasztó „linkage” fogalmat ők vezették be a tárgyalásokba. Az egyiptomiak csak továbbfejlesztették ezt az ötletet.

Pedig mindenki számára nyilvánvaló, hogy két különböző dologról van szó. Egyfelől egy pontosan megfogalmazott egyezményről, amely az Egyiptommal kapcsolatos problémáinkat határidőben megfogalmazott kétfoldali kötelezettségek tiszteletben tartásával rendezzi (mivel az előírások megvalósítása mindkét fél számára fontos). Ennek az egyezménynek a megvalósítása a két ország közötti kapcsolat rendezéséhez kell vezetessen.

A másik kérdés, az autonómia tervezet problémája, a közvetlenül érdekelt által sem elfogadott lehetőség csupán. Nemcsak megvalósításához, megvitatásához is partnerekre lenne szükség. Még pedig olyan vitapartnerekre, akik egy esetleges egyezményt életbe léptetnének, mivel a megegyezés róluk és nekik szól. Ilyen vitapartnerek az autonómia kérdésével kapcsolatban eddig nem jelentek tek. Nyilvánvaló, hogy csak olyan emberek lehetnek, akik e területek lakosságát nem kinyilatkoztatásként, hanem valójában képviselik. Ennek ellenére Amerika és Egyiptom egyaránt azt követeli, hogy az Egyiptommal kötött békeszerződés előírásai csak akkor legyenek kötelezőek Szádát kormánya számára, ha elfogadjuk elképzeléseiket egy olyan egyezményvel kapcsolatban, amelynek a megkötéséhez nincsenek partnerek. Simon Peresz a napokban plasztikusán fejezte ki ezt a helyzetet, amikor azt mondta: „Azt kívánják tőlünk, hogy kitűzzék az esküvő dátumát, amikor még nincs

menyasszony”. Lehet, hogy ennél is többről van szó. Az egyiptomiak azt kívánják, hogy a hozományának szánt lakást is átadjuk nekik mielőtt valaki is elhatározza magát, hogy menyaszonként szóbaálljon velünk. Ha nem akad menyasszony, oda a lakás.

Márpedig egyelőre teljesen világos, hogy nincs menyasszony. Az izraeli-egyiptomi béke az arab „visszautasítási frontnak” a szemszögéből nézve katasztrofó. Mivel a palesztinok irányítják elsősorban ezt a politikai vonalat, érthető, hogy amennyiben az izraeli-egyiptomi béke tőlük függ, mindent elkövetnek majd a megtorpedozására.

Igy aztán a „kapcsolat” valóságos értelmé, vagyis a függőség teljesen nyilvánvalóvá válik, s kiderül valóságos jellege: csapda csupán azon az uton, amelyen oly nagy erőfeszítések és engedmények árán jutottunk el addig a pontig, amelyet mindkét részről „a problémák 90 százalékos” rendezésének neveznek.

Az egyiptomiak hamar felismerték a kezükbe adott új fegyver értékét és arra használták fel, hogy újabb előnyöket csikarjanak ki. Ekkor vetették be a mérleg serpenyőibe a Gáza iránti forró szeretetük kinyilatkoztatását. A következő érvek kíséretében nyújtották át ezt az újabb követelést: 1.) Gáza hét éve a nyugalom csendes réve, s ezt a területet most már megbonthatóan gazdasági kötelekkel fűzik Izraelhez. Az általuk javasolt autonómia terve sokkal könnyebben alkalmazható Gázában, mint Judea és Somronban, ahol Damaszkusz, Beirut és a PFSz agitátorai uszítják az arabokat. 2.) Gáza 1948 és 1967 között egyiptomi fennhatóság alatt állt. Ebben az időszakban sokezer gázai fiatal végezte tanulmányait Kairóban. 3.) Ha minden így áll, miért ne kezdjük az autonómia bevezetését Gázával? Ha a többi területek lakói jobbnak látják majd az itt kialakult új helyzetet, ők is emellett szavazhatnak. Ha nem, akkor Gáza lakossága az autonómia terv keretében nyújtott lehetőséggel élve, kérheti Egyiptomhoz való csatlakozást.

A gondolat csábító és felvetődik a kérdés, vajon Izrael miért kiűz ilyen elkeseredetten ellene. Az Egyiptomhoz csatolt Gáza, amely ilymódon elszakad Judeától és Somrontól, még akkor is, ha az utólag független állammá válik, kevésbé veszélyes Izrael számára. Már csak azért is, mert ha a két terület egy máséhoz tartozónak számít, a közöttük való közlekedési „folyosó” probléma különöesen kinössá válik. Nehéz el képzelni, hogy egy később megalakuló független palesztin állam számára Gáza egy hozzátartozó tartományt jelent, amellyel egy Izraelen keresztül vezetett ut köti össze.

Ebből a szempontból nézve, ha ez az ára a hirdett „kapcsolat” felszámolásának, akkor ez elfogadható árnak tűnik. Stratégiai szempontból a dolog nem tűnik kiülőnősebben veszélyesnek, hiszen az egyiptomiak Gázában sem lesznek erősebbek, min a Szináj más pontján.

Az autonómia gondolata, s ezt nem szabad szem elől tévesztünk, csapda volt, amelyet a Begin kormány önmaga állított fel és amely jelenleg csak azért nem lépett működésbe ellenünk, mert a palesztinok elvetették az autonómia gondolatát. Minden olyan ellen, amely megváltoztatja, vagy lehetetlenné teheti az autonómia tervezet életbe léptetését, közelebb kerül érdekünknek, politikai elem lehet. Minden eszközt meg kell ragadni, amely alkalmas arra, hogy ezt a ravaszul kiagyalt „kapcsolatot” elszakíthassuk.

AKTUÁLIS IDÉZETEK

A lapszerkesztés nagy problémája az, hogy a normális dolgok nem érdekeselek.

SAUL BELLOW

A házasság hosszú lakoma, amely a desszerttel kezdődik. Arról nem is beszélve, hogy számtalan megemészthetetlen fogást találunk fel.

N. O. SCARPI

Minél kisebb egy lakozik egy koponyában, annál több hely jut a buiaságnak.

ZARKO PETAN

A kórházakat automatizálják: az orvosoknak ismét jut egy kis idejük az ápolónők számára.

JELLY LEWIS

A tanítók valószínűleg azért beszélnek túl sokat, mert a tankönyvek rengeteget elhallgatnak.

NIKOLAUS CYBINSKI

„Ismeri Ön Drosedov harmadik feleségét?” — „Nem, ezt átugrom.”

C. C.

„Nem lehet mindenkit mindig félrevezetni” — mondta Lincoln. Az igazi politikusoknak nincsenek is ilyen nagy ambíciói. Csak annyi embert kíván félrevezetni, amennyi elegendő a megválasztásához.

E. V.

A szűk nádrágokért rajongó divatbolond mondja a szabójának: — Figyelmeztetem, ha olyanra csinálja, hogy fel tudom húzni, nem veszem át.

X. O.

A demokrácia nem mondhat le egy pillanatra sem a nép feleit gyakorolati uralmáról.

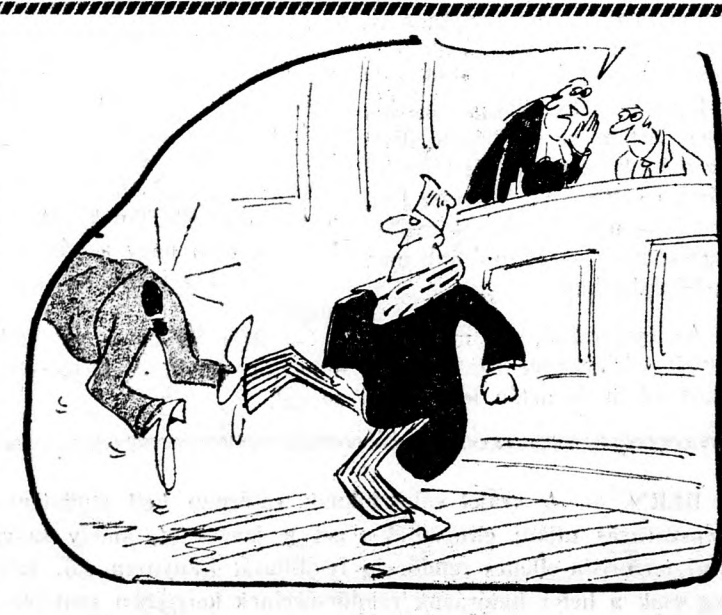
MAURICE RHEIMS

Ha egy nő csicseregni kezd, akkor biztos lehetsz benne, hogy kalitkába akar zárni.

ALPHONSE ALLAIS

Kiváló orvos kezel. Biztos vagyok benne, hogy csak az utolsó pillanatban halok meg.

OCTAVE MIRBEAU

Az egyszerűbb ügyeket ez a bíró rövid úton intézi el...

ÉLNI AKAROK...!

REGÉNY

Irta: KOLLÁR BÉLA

56. ESSZŐTÉBÉNY

Az utcákon mindenféle leomlott falak téglái, levegőbe röpitett tetők cserepei, gerendái. Egyik-másik bomba úgy vágott ketté egy-egy házat, hogy a megmaradt része színpadi díszletként hatott. Csak az innesső felét söpörte el. Tulsó fele — a hátfal és a két oldalfal — ép maradt. Egy háromemeletes, ilyen módon kettévágott bérház szobáiban még butoradarok is voltak. Feldőltek székek. Szétmállott szekrények. A konyha gázrezsoján még ott álltak a főzőedények.

Az utcán, a sok romhalmazban, itt is, ott is butoradarok, ruhaneműk foszlányai. Gyermejkjátékok. Széttört hintalábak. Kitakult rongybaba.

Vajon hová lettek a tulajdonosaik? Az egész város kihalt. Az a néhány ember, akivel találkoztunk, kopott, rongyos, komor. A legtöbb üzlet — amit nem vetett szét a bombázás — zárva van.

Szóltalanul, riadtan máskálunk utcáról utcára.

Valahol találtunk egy trafikot. Bemertünk cigarettát venni.

— No hay — mondta a tulajdonos, egy nő. — Nincs.

— Nincs cigarettá? — Nincs.

— Jó lesz szivar is — mondta Pogány nekünk. — Az is nagyon finom.

De szivar sem volt. És pipadohány sem.

— Hogy lehet az? — csodálkozott Pogány.

— Nincs. Már hónapok óta nincs. Pedig dohányos ember könnyebben nélkülözi az ételt, mint a cigarettát. Elindultunk füstölőnivalót keresni. De nem volt sehol.

Már beesteledett. Visszatértünk a szállódba.

Mind a hárman étteremben vacsoráztunk. Részbem, mert nem volt nyitva zöldségek üzlet, részben, mert Pogány nem tudott úrrá lenni a hús, hal, rák és rizskeverék iránt érzett vágyán.

Elmagyaráztuk a pincérnek, hogy mit akarunk. Végre megérti.

— Arroz valenciana — mondja. — Nincs.

Pogány bosszusan dörszöli kopasz fejbütykjét.

— Ördög vigye el, hát mi van? Adjon valami levest, húst körettel és tésztát.

— Nincs. Ma plato unico van.

— Az micsoda? — kérdi Pogány kíváncsian.

— Egy tál étel. Hús és gyümölcs.

— De hiszen attól éhesen maradtunk!

— Sajnálom, de nincs egyéb.

— No, ide rossz helyre jöttünk — dörmögi Pogány. — Jó lesz innen mielőbb elmenni.

Végre jön a pincér az étellel. Kis darabka hús minden tányéron. Mellette két szál saláta. Elénk teszi s már el is megy.

— Hé! — kiált utána Pogány. — És a kenyér? Elfelejtett kenyeret hozni!

— Nem felejtettem el — válaszolja az —, de kenyér nincs.

— Hogy-hogy nincs? — kérdi Pogány felháborodva. — Micsoda étterem ez? Ha vacsorát adnak, adjanak kenyeret is hozzá!

— Nem adhatunk, mert nincs.

— Hát menjen a pékhez és vegyen!

— De a péknél sincs. Talán a jövő héten lesz.

Pogány dühöngött, káromkodott. Aztán, amikor kifújta magát, szomorúan nézte a husadagját. Mit kezdjen vele? Egy harapás az egész. S ő szeretett enni.

— Miért van így kétségbeesve? — Magának csak egy-két napig kell szólni rá Béres alig titkolt megvetéssel. Ilyen vacsorákat enni. De mit szólnan a spanyol nép, amely bizonyosan ugyanígy él, vagy még rosszabbul, mert nem mindenkinek telik ilyen éttermekre. Amellett hosszabb ideje, mint maga.

Szóltalanul fogtuk a vacsorához. Pogány — hogy Béres rászólt — lenyelte dühét s csak fejbütykjét dörszölte haragosan, amikor megtudta, hogy fekete sincs.

— Innen a harmadik utcában találunk egy kávéházat. Ott van fekete — mondta udvariasan a pincér.

Elkértük a számlát s rémülten láttam, hogy a vacsorám öt pesetába került. Vagyis a hivatalos árfolyam szerint közel huszonöt frankomba.

No, itt bajok lesznek. Még néhány ilyen vacsora s nincs egy vasam sem. A kávéházban valóban volt fekete. Azaz valami zavaros lötyt, amit ők kávének neveztek.

Meg sem ittuk.

Akkor még nem tudtam, mennyire hozzá fogok szokni ahhoz a kávéhoz. Megkérdeztem a pincért, nincs-e cigarettájuk. S csodák csodája, volt nekik.

Még Pogány arca is felderült. De csak egy pillanatra. Amíg rá nem gyújtott.

Valami szörnyűségesen émylőgő, undorító ízt vől. Semmi nem volt benne, ami dohányra emlékeztetett volna. Ez a cigaretták csak azt bizonyította, hogy még Francóék sem tudnak jó cigarettát csinálni öszvér- és lótrágyából.

Három pesetába került egy csomag. Tizenöt frankomba.

Másnap paradicsomot és zöldpaprikát ebédeltem. — Az a vitamin nem is olyan rossz találmány — mondtam társaimnak.

Pogány hálásan pislogott rám. Másnap este vonatra szálltunk. Menünk tovább a portugál határ felé. Csak indulás után vettem észre, hogy a hegedűm a szállódban maradt.

Három akadémiai osztályt végeztem ugyanis Pesten, a Zeneakadémián. Volt egy hegedűm is. Értékével nem voltam tisztában, mert csere úttján jutottam hozzá. Magammal hoztam Pestről, abban a reményben, hogy valahol esetleg hasznát vehetem. Párizsban azonban munkanélküliség nélkül zenészként sem lehetett dolgozni. Most meg ottmaradt a szállódban.

Ugy történt, hogy Pogány még sem akart hordárra költöni. Tehetetlenül topogott málház körül, arra várva, hogy segítsen neki. Éppen aztap győződtem meg arról, hogy ő nem zsugoriságból fősvénykedik, hanem az étellel szemben való gyávaságból. Reggel ugyanis sétálni mentünk Béressel. Amikor visszatértünk, Popányt a szobájában találtuk. Az asztalra könnvölköve ült. Előtte papír, kezében töltőtoll. S arcán valami mélységes, gyötört gond.

— Mi baj? — kérdeztem részvétellel. Mégis csak idősebb ember, nem is nagyon egészséges, mindig panaszodik a gyomrára. Neki is meg lehet a maga baja.

— Szörnyű — mondja, két kezébe fogva a fejét.

— Mi történt?

— Kiszámítottam, hogyha úgy költek, mint eddig s ennyit kell utazgatnom ezután is, csak nyolc évre elég a pénzem.

S néz rám sápadtan.

Nem volt szívem rákényszeríteni, hogy hordárt fogadjon. Egyik kezemből fogtam az én két bőrdörmöt, másik kezemmel meg összefogtam az övét közlül annyit, amennyit csak tudtam. Sok málhája volt. Szekrényköfferek. Neszeszerek. Fényképezőgépek. Bőröndök.

— Maga hozza a hegedűt — mondtam neki. — Ott van a szekrény tetején.

De tehetetlen izgalomban úgy látszik, megfedkezett róla. Otthagytta a szállódban.

Pesdgi a hegedű nekem nemcsak egyetlen értéktárgyam volt, hanem esetleg megélhetésem bázisa is. De már nem tehettem semmit. Nem állíthattam meg a vonatot, hogy várjon meg, amíg visszamegyek érte.

— Majd maga után küldik Lisszabonba — mondta Pogány vállat vonva. S már valami sopa podrida nevű portugál ételről kezdett beszélni, ami állítólag nagyon finom dolog. S kifejezte abbeli reményét, hogy Lisszabonban talán nem fogunk úgy járni, mint Irunban jártunk.

— Innen a harmadik utcában találunk egy kávéházat. Ott van fekete — mondta udvariasan a pincér.

Elkértük a számlát s rémülten láttam, hogy a vacsorám öt pesetába került. Vagyis a hivatalos árfolyam szerint közel huszonöt frankomba.

No, itt bajok lesznek. Még néhány ilyen vacsora s nincs egy vasam sem. A kávéházban valóban volt fekete. Azaz valami zavaros lötyt, amit ők kávének neveztek.

Meg sem ittuk.

Akkor még nem tudtam, mennyire hozzá fogok szokni ahhoz a kávéhoz. Megkérdeztem a pincért, nincs-e cigarettájuk. S csodák csodája, volt nekik.

Még Pogány arca is felderült. De csak egy pillanatra. Amíg rá nem gyújtott.

Valami szörnyűségesen émylőgő, undorító ízt vől. Semmi nem volt benne, ami dohányra emlékeztetett volna. Ez a cigaretták csak azt bizonyította, hogy még Francóék sem tudnak jó cigarettát csinálni öszvér- és lótrágyából.

Három pesetába került egy csomag. Tizenöt frankomba.

Másnap paradicsomot és zöldpaprikát ebédeltem. — Az a vitamin nem is olyan rossz találmány — mondtam társaimnak.

Pogány hálásan pislogott rám. Másnap este vonatra szálltunk. Menünk tovább a portugál határ felé. Csak indulás után vettem észre, hogy a hegedűm a szállódban maradt.

Három akadémiai osztályt végeztem ugyanis Pesten, a Zeneakadémián. Volt egy hegedűm is. Értékével nem voltam tisztában, mert csere úttján jutottam hozzá. Magammal hoztam Pestről, abban a reményben, hogy valahol esetleg hasznát vehetem. Párizsban azonban munkanélküliség nélkül zenészként sem lehetett dolgozni. Most meg ottmaradt a szállódban.

Ugy történt, hogy Pogány még sem akart hordárra költöni. Tehetetlenül topogott málház körül, arra várva, hogy segítsen neki. Éppen aztap győződtem meg arról, hogy ő nem zsugoriságból fősvénykedik, hanem az étellel szemben való gyávaságból. Reggel ugyanis sétálni mentünk Béressel. Amikor visszatértünk, Popányt a szobájában találtuk. Az asztalra könnvölköve ült. Előtte papír, kezében töltőtoll. S arcán valami mélységes, gyötört gond.

— Mi baj? — kérdeztem részvétellel. Mégis csak idősebb ember, nem is nagyon egészséges, mindig panaszodik a gyomrára. Neki is meg lehet a maga baja.

— Szörnyű — mondja, két kezébe fogva a fejét.

— Mi történt?

— Kiszámítottam, hogyha úgy költek, mint eddig s ennyit kell utazgatnom ezután is, csak nyolc évre elég a pénzem.

S néz rám sápadtan.

Nem volt szívem rákényszeríteni, hogy hordárt fogadjon. Egyik kezemből fogtam az én két bőrdörmöt, másik kezemmel meg összefogtam az övét közlül annyit, amennyit csak tudtam. Sok málhája volt. Szekrényköfferek. Neszeszerek. Fényképezőgépek. Bőröndök.

— Maga hozza a hegedűt — mondtam neki. — Ott van a szekrény tetején.

De tehetetlen izgalomban úgy látszik, megfedkezett róla. Otthagytta a szállódban.

Pesdgi a hegedű nekem nemcsak egyetlen értéktárgyam volt, hanem esetleg megélhetésem bázisa is. De már nem tehettem semmit. Nem állíthattam meg a vonatot, hogy várjon meg, amíg visszamegyek érte.

— Majd maga után küldik Lisszabonba — mondta Pogány vállat vonva. S már valami sopa podrida nevű portugál ételről kezdett beszélni, ami állítólag nagyon finom dolog. S kifejezte abbeli reményét, hogy Lisszabonban talán nem fogunk úgy járni, mint Irunban jártunk.

— Innen a harmadik utcában találunk egy kávéházat. Ott van fekete — mondta udvariasan a pincér.

Elkértük a számlát s rémülten láttam, hogy a vacsorám öt pesetába került. Vagyis a hivatalos árfolyam szerint közel huszonöt frankomba.

No, itt bajok lesznek. Még néhány ilyen vacsora s nincs egy vasam sem. A kávéházban valóban volt fekete. Azaz valami zavaros lötyt, amit ők kávének neveztek.

Meg sem ittuk.

Akkor még nem tudtam, mennyire hozzá fogok szokni ahhoz a kávéhoz. Megkérdeztem a pincért, nincs-e cigarettájuk. S csodák csodája, volt nekik.

Még Pogány arca is felderült. De csak egy pillanatra. Amíg rá nem gyújtott.

Valami szörnyűségesen émylőgő, undorító ízt vől. Semmi nem volt benne, ami dohányra emlékeztetett volna. Ez a cigaretták csak azt bizonyította, hogy még Francóék sem tudnak jó cigarettát csinálni öszvér- és lótrágyából.

Három pesetába került egy csomag. Tizenöt frankomba.

Másnap paradicsomot és zöldpaprikát ebédeltem. — Az a vitamin nem is olyan rossz találmány — mondtam társaimnak.

Pogány hálásan pislogott rám. Másnap este vonatra szálltunk. Menünk tovább a portugál határ felé. Csak indulás után vettem észre, hogy a hegedűm a szállódban maradt.

Három akadémiai osztályt végeztem ugyanis Pesten, a Zeneakadémián. Volt egy hegedűm is. Értékével nem voltam tisztában, mert csere úttján jutottam hozzá. Magammal hoztam Pestről, abban a reményben, hogy valahol esetleg hasznát vehetem. Párizsban azonban munkanélküliség nélkül zenészként sem lehetett dolgozni. Most meg ottmaradt a szállódban.

Ugy történt, hogy Pogány még sem akart hordárra költöni. Tehetetlenül topogott málház körül, arra várva, hogy segítsen neki. Éppen aztap győződtem meg arról, hogy ő nem zsugoriságból fősvénykedik, hanem az étellel szemben való gyávaságból. Reggel ugyanis sétálni mentünk Béressel. Amikor visszatértünk, Popányt a szobájában találtuk. Az asztalra könnvölköve ült. Előtte papír, kezében töltőtoll. S arcán valami mélységes, gyötört gond.

— Mi baj? — kérdeztem részvétellel. Mégis csak idősebb ember, nem is nagyon egészséges, mindig panaszodik a gyomrára. Neki is meg lehet a maga baja.

— Szörnyű — mondja, két kezébe fogva a fejét.

— Mi történt?

— Kiszámítottam, hogyha úgy költek, mint eddig s ennyit kell utazgatnom ezután is, csak nyolc évre elég a pénzem.

S néz rám sápadtan.

Nem volt szívem rákényszeríteni, hogy hordárt fogadjon. Egyik kezemből fogtam az én két bőrdörmöt, másik kezemmel meg összefogtam az övét közlül annyit, amennyit csak tudtam. Sok málhája volt. Szekrényköfferek. Neszeszerek. Fényképezőgépek. Bőröndök.

— Maga hozza a hegedűt — mondtam neki. — Ott van a szekrény tetején.

De tehetetlen izgalomban úgy látszik, megfedkezett róla. Otthagytta a szállódban.

Pesdgi a hegedű nekem nemcsak egyetlen értéktárgyam volt, hanem esetleg megélhetésem bázisa is. De már nem tehettem semmit. Nem állíthattam meg a vonatot, hogy várjon meg, amíg visszamegyek érte.

— Majd maga után küldik Lisszabonba — mondta Pogány vállat vonva. S már valami sopa podrida nevű portugál ételről kezdett beszélni, ami állítólag nagyon finom dolog. S kifejezte abbeli reményét, hogy Lisszabonban talán nem fogunk úgy járni, mint Irunban jártunk.

— Innen a harmadik utcában találunk egy kávéházat. Ott van fekete — mondta udvariasan a pincér.

Elkértük a számlát s rémülten láttam, hogy a vacsorám öt pesetába került. Vagyis a hivatalos árfolyam szerint közel huszonöt frankomba.

No, itt bajok lesznek. Még néhány ilyen vacsora s nincs egy vasam sem. A kávéházban valóban volt fekete. Azaz valami zavaros lötyt, amit ők kávének neveztek.

Meg sem ittuk.

Akkor még nem tudtam, mennyire hozzá fogok szokni ahhoz a kávéhoz. Megkérdeztem a pincért, nincs-e cigarettájuk. S csodák csodája, volt nekik.

Még Pogány arca is felderült. De csak egy pillanatra. Amíg rá nem gyújtott.

Valami szörnyűségesen émylőgő, undorító ízt vől. Semmi nem volt benne, ami dohányra emlékeztetett volna. Ez a cigaretták csak azt bizonyította, hogy még Francóék sem tudnak jó cigarettát csinálni öszvér- és lótrágyából.

Három pesetába került egy csomag. Tizenöt frankomba.

Másnap paradicsomot és zöldpaprikát ebédeltem. — Az a vitamin nem is olyan rossz találmány — mondtam társaimnak.

Pogány hálásan pislogott rám. Másnap este vonatra szálltunk. Menünk tovább a portugál határ felé. Csak indulás után vettem észre, hogy a hegedűm a szállódban maradt.

Három akadémiai osztályt végeztem ugyanis Pesten, a Zeneakadémián. Volt egy hegedűm is. Értékével nem voltam tisztában, mert csere úttján jutottam hozzá. Magammal hoztam Pestről, abban a reményben, hogy valahol esetleg hasznát vehetem. Párizsban azonban munkanélküliség nélkül zenészként sem lehetett dolgozni. Most meg ottmaradt a szállódban.

Ugy történt, hogy Pogány még sem akart hordárra költöni. Tehetetlenül topogott málház körül, arra várva, hogy segítsen neki. Éppen aztap győződtem meg arról, hogy ő nem zsugoriságból fősvénykedik, hanem az étellel szemben való gyávaságból. Reggel ugyanis sétálni mentünk Béressel. Amikor visszatértünk, Popányt a szobájában találtuk. Az asztalra könnvölköve ült. Előtte papír, kezében töltőtoll. S arcán valami mélységes, gyötört gond.

— Mi baj? — kérdeztem részvétellel. Mégis csak idősebb ember, nem is nagyon egészséges, mindig panaszodik a gyomrára. Neki is meg lehet a maga baja.

— Szörnyű — mondja, két kezébe fogva a fejét.

— Mi történt?

— Kiszámítottam, hogyha úgy költek, mint eddig s ennyit kell utazgatnom ezután is, csak nyolc évre elég a pénzem.

S néz rám sápadtan.

Nem volt szívem rákényszeríteni, hogy hordárt fogadjon. Egyik kezemből fogtam az én két bőrdörmöt, másik kezemmel meg összefogtam az övét közlül annyit, amennyit csak tudtam. Sok málhája volt. Szekrényköfferek. Neszeszerek. Fényképezőgépek. Bőröndök.

— Maga hozza a hegedűt — mondtam neki. — Ott van a szekrény tetején.

De tehetetlen izgalomban úgy látszik, megfedkezett róla. Otthagytta a szállódban.

Pesdgi a hegedű nekem nemcsak egyetlen értéktárgyam volt, hanem esetleg megélhetésem bázisa is. De már nem tehettem semmit. Nem állíthattam meg a vonatot, hogy várjon meg, amíg visszamegyek érte.

— Majd maga után küldik Lisszabonba — mondta Pogány vállat vonva. S már valami sopa podrida nevű portugál ételről kezdett beszélni, ami állítólag nagyon finom dolog. S kifejezte abbeli reményét, hogy Lisszabonban talán nem fogunk úgy járni, mint Irunban jártunk.

— Innen a harmadik utcában találunk egy kávéházat. Ott van fekete — mondta udvariasan a pincér.

Elkértük a számlát s rémülten láttam, hogy a vacsorám öt pesetába került. Vagyis a hivatalos árfolyam szerint közel huszonöt frankomba.

No, itt bajok lesznek. Még néhány ilyen vacsora s nincs egy vasam sem. A kávéházban valóban volt fekete. Azaz valami zavaros lötyt, amit ők kávének neveztek.

Meg sem ittuk.

Akkor még nem tudtam, mennyire hozzá fogok szokni ahhoz a kávéhoz. Megkérdeztem a pincért, nincs-e cigarettájuk. S csodák csodája, volt nekik.

Még Pogány arca is felderült. De csak egy pillanatra. Amíg rá nem gyújtott.

Valami szörnyűségesen émylőgő, undorító ízt vől. Semmi nem volt benne, ami dohányra emlékeztetett volna. Ez a cigaretták csak azt bizonyította, hogy még Francóék sem tudnak jó cigarettát csinálni öszvér- és lótrágyából.

Három pesetába került egy csomag. Tizenöt frankomba.

Másnap paradicsomot és zöldpaprikát ebédeltem. — Az a vitamin nem is olyan rossz találmány — mondtam társaimnak.

Pogány hálásan pislogott rám. Másnap este vonatra szálltunk. Menünk tovább a portugál határ felé. Csak indulás után vettem észre, hogy a hegedűm a szállódban maradt.

Három akadémiai osztályt végeztem ugyanis Pesten, a Zeneakadémián. Volt egy hegedűm is. Értékével nem voltam tisztában, mert csere úttján jutottam hozzá. Magammal hoztam Pestről, abban a reményben, hogy valahol esetleg hasznát vehetem. Párizsban azonban munkanélküliség nélkül zenészként sem lehetett dolgozni. Most meg ottmaradt a szállódban.

Ugy történt, hogy Pogány még sem akart hordárra költöni. Tehetetlenül topogott málház körül, arra várva, hogy segítsen neki. Éppen aztap győződtem meg arról, hogy ő nem zsugoriságból fősvénykedik, hanem az étellel szemben való gyávaságból. Reggel ugyanis sétálni mentünk Béressel. Amikor visszatértünk, Popányt a szobájában találtuk. Az asztalra könnvölköve ült. Előtte papír, kezében töltőtoll. S arcán valami mélységes, gyötört gond.

— Mi baj? — kérdeztem részvétellel. Mégis csak idősebb ember, nem is nagyon egészséges, mindig panaszodik a gyomrára. Neki is meg lehet a maga baja.

— Szörnyű — mondja, két kezébe fogva a fejét.

— Mi történt?

— Kiszámítottam, hogyha úgy költek, mint eddig s ennyit kell utazgatnom ezután is, csak nyolc évre elég a pénzem.

S néz rám sápadtan.

Nem volt szívem rákényszeríteni, hogy hordárt fogadjon. Egyik kezemből fogtam az én két bőrdörmöt, másik kezemmel meg összefogtam az övét közlül annyit, amennyit csak tudtam. Sok málhája volt. Szekrényköfferek. Neszeszerek. Fényképezőgépek. Bőröndök.

— Maga hozza a hegedűt — mondtam neki. — Ott van a szekrény tetején.

De tehetetlen izgalomban úgy látszik, megfedkezett róla. Otthagytta a szállódban.

Pesdgi a hegedű nekem nemcsak egyetlen értéktárgyam volt, hanem esetleg megélhetésem bázisa is. De már nem tehettem semmit. Nem állíthattam meg a vonatot, hogy várjon meg, amíg visszamegyek érte.

— Majd maga után küldik Lisszabonba — mondta Pogány vállat vonva. S már valami sopa podrida nevű portugál ételről kezdett beszélni, ami állítólag nagyon finom dolog. S kifejezte abbeli reményét, hogy Lisszabonban talán nem fogunk úgy járni, mint Irunban jártunk.

VÉGRE KEVESEBBET „BÜNÖZNEK” NEW-YORKI KÜLKÉPVISELETEINK

Augusztusban még nyilvánosan dorgálta meg Edouard Koch new yorki polgármester ottani képviselőinket: new yorki főkonzulátusunkat és az izraeli ENSZ küldöttséget. Megróvólag közölte, hogy közlekedési, pontosabban parkolási kihágások miatt Izrael diplomáciai intézmények rangsorában igen előkelő helyet kapott, a Szovjetunió után a második helyezést nyerte el. Az augusztusig eltelt 6 hónap során ugyanis havonta átlagban 500 raportot kapott a főkonzulátus és 400-at az izraeli ENSZ küldöttség.

Könnyen kiszámíthatjuk, hogy valójában a diszes első hely járna külképviseleteinknek, mert hiszen a szovjet diplomaták tömördek kocsijával szemben nekünk bizonyára sokkal kevesebb autónk járja New Yorkot, tehát aránylag a mi sofőrjeink kapják a leg több raportot. Arról nem is beszélve, hogy a Szovjetunió kocsijai szombatoként is forgalomban vannak, a miénk pedig feltehetőleg nem.

Most aztán, szögezi le New York rendőrsége, végre kedvező fordulat állott be: szeptemberben és októberben a főkonzulátus kocsijai már „csak” havonta 250, ENSZ küldöttségünk csak 100—200 raportot kapott. Így tovább!

HOL VAN IDI ÁMIN ?

Uganda déli részén keresik az eltűnt diktátort

Nairobi (Reuter). — Idi Ámin, Uganda eltűnt diktátora, tegnap sem került elő. A diktátor nem jelent meg, mint közöltük, napok óta a nyilvánosság előtt, s egyik közeli munkatársa ország déli vidékén próbálja felkutatni.

A Reuter sajtóügynökség kampaljai tudósítója telefonon beszélt Idi Ámin munkatársával, aki azt mondta, hogy keddi óta semmit nem tudnak a diktátorról. Hozzáfűzte, hogy Maszaka közelében hatoltak be az országba, és az egyik feltevés az, hogy Idi Ámin eltűnése a hadműveleti eseményekkel függ össze.

MEGKEZDTE MŰKÖDÉSÉT HAIFÁN A SZÍNHÁZKEDVELEK IFJUSÁGI KÖRE

A haifai Városi Színház mellett megalakult Színházkedvelők Ifjúsági Köre a napokban tartotta meg első összejövetelét.

Ámonn Mázkin, a színház művészeti vezetője megbeszélést folytatott a tagokkal és részletezte a jövő évre előirányzott feladatokat: a színházépület meg lehetett dolgozni. Most meg ottmaradt a szállódban.

Ugy történt, hogy Pogány még sem akart hordárra költöni. Tehetetlenül topogott málház körül, arra várva, hogy segítsen neki. Éppen aztap győződtem meg arról, hogy ő nem zsugoriságból fősvénykedik, hanem az étellel szemben való gyávaságból. Reggel ugyanis sétálni mentünk Béressel. Amikor visszatértünk, Popányt a szobájában találtuk. Az asztalra könnvölköve ült. Előtte papír, kezében töltőtoll. S arcán valami mélységes, gyötört gond.

— Mi baj? — kérdeztem részvétellel. Mégis csak idősebb ember, nem is nagyon egészséges, mindig panaszodik a gyomrára. Neki is meg lehet a maga baja.

— Szörnyű — mondja, két kezébe fogva a fejét.

— Mi történt?

— Kiszámítottam, hogyha úgy költek, mint eddig s ennyit kell utazgatnom ezután is, csak nyolc évre elég a pénzem.

S néz rám sápadtan.

Nem volt szívem rákényszeríteni, hogy hordárt fogadjon. Egyik kezemből fogtam az én két bőrdörmöt, másik kezemmel meg összefogtam az övét közlül annyit, amennyit csak tudtam. Sok málhája volt. Szekrényköfferek. Neszeszerek. Fényképezőgépek. Bőröndök.

— Maga hozza a hegedűt — mondtam neki. — Ott van a szekrény tetején.

De tehetetlen izgalomban úgy látszik, megfedkezett róla. Otthagytta a szállódban.

Pesdgi a hegedű nekem nemcsak egyetlen értéktárgyam volt, hanem esetleg megélhetésem bázisa is. De már nem tehettem semmit. Nem állíthattam meg a vonatot, hogy várjon meg, amíg visszamegyek érte.

— Majd maga után küldik Lisszabonba — mondta Pogány vállat vonva. S már valami sopa podrida nevű portugál ételről kezdett beszélni, ami állítólag nagyon finom dolog. S kifejezte abbeli reményét, hogy Lisszabonban talán nem fogunk úgy járni, mint Irunban jártunk.

A HABIMÁT UNNEPELTE A KÖZOKTATÁSÜGYI BIZOTTSÁG

A Kneszet közoktatási és művelődésügyi bizottsága rendkívüli, ünnepi jellegű ülést tartott, amelyen megemlékezett a Habima színház 60. születésnapjáról. Az ülésen Jicchák Sámir, a Kneszet elnöke mondott beszédet, s hangsúlyozta, hogy a Habima színház kiemelkedő érdemei vannak a héber nyelv újjászülésétől fogva.

A Habima művészeti tegnap reggel testületileg jelentek meg a Kneszetben, ahol a közoktatásügyi miniszter, a Ház elnöke, illetve a Kneszet oktatási és művelődésügyi bizottságának tagjai fogadták őket.

A bizottság rendkívüli ülésén a Habima művészeti nevében Ráfáel Klácskin, Izrael-díjas színész szólt fel.

RUYDER MORDECHAJ EMLÉKÉRE

A mi natanjai Ruyder Marci barátunk nem volt akadémikus, sem gazdag polgár, közéleti tisztségekre sem vágyott, mégis feledhetetlen marad azok számára, akik ismerték. Mert mindenütt jól jelezte magát, és méltán: jó ember volt. Az erős emberek gyengédségével szerette Iit, hűvesét és két katona fiát. Hűséges, készséges barátja volt sokaknak, mert szíve tiszta naivságával szerette az embereket.

A levita természetes vonzódásával jött és imádkozott a Bergtemplomban. Törhetetlenül és szinte mosolygónivalóan szeretete az országot, a katonaságot, a népet, a földet, a természet, minden szál fűvét. Jó volt vele lenni, megmeríkezni hite, bizakodása friss forrásában. Fáj, nagyon fáj, hogy ilyen fiatalon ment el. (sz. 6.)

A HITACHDUT OLÉJ HUNGARIA

HAIFA

A HAIFAI HOH ES IDŐSFEBEK KLUBJA UNNEPI TEA DEJUTANJA

1978. november 12-én, kedden délután 5 órakor a Dr. Weitzner Centerben, Pevzner 2. Dr. DEUTSCH FERENC, a HOH elnöke és örökös díszelnöke tiszteletére 75 éves születésnapja alkalmából.

Az ünnepség keretén belül lesz a KKL aranykönyvébe való bejegyzésről szóló díszlevelet átnyújtása. Megnyitja és levezeti: SZÉKELY SANDOR. Ünnepi beszéd: Dr. SCHÖNFELD MIKLÓS v. aradi főrabbi. Üdvözlők az ünnepeket: az északi körzetben működő magyar nyelvű szervezetek, barátai és tisztelt. Művészeti rész: Prof. KELEN PÁL zongora művész.

Háziasszonyok: Ima Szenes, Dr. Davidovits Pálné, Elek Éva, Dr. Kálmán Niszonné, Mandler Báro Ilia, Weinberg Burger Erzsébet.

Az ünnepeket tisztelettel megköszönjük a munkatársait szeretettel megköszönjük.

Költséghozzájárulás fogyasztással 20 — font.

JERUZSÁLEM

A Jeruzsálemi HOH szervezte 1978. december 4-én hétfőn 5.30 órai kezdettel a Roth kulturothon helyiségében — Jaffa u. 84. TEA ESTET rendez.

Dr. KIESELSTEIN MÁRTON főorvos az „arany-korban” levél-egészségügyi problémáiról tart előadást.

Az est keretében a háziasszonyi feladatokat ellátják: Rechnitzer Klári, Boros Irén, Kahan Lea. Fűtőt terem. Költséghozzájárulás — 15 — II.

MA ESTE A TV-BEN

- 17.30: UTAZÁS A BOLYGÓK KÖZÖTT — „A másik világ”
- 18.20: RAJZFILM
- 18.30: PRIMUS — „Tengerkutatók”
- 20.00: „LESZÁLLÁSI ENGEDÉLY” — Riki Selach „Fantu” (fantasztikus-tudományos) filmje
- 20.30: A CSALÁDBAN MARAD — „Egyenlőtlen partnerek”
- 21.00: MÁBÁT HIRNAGAZIN
- 21.30: AMI A HIREK MÖGÖTT VAN — Aktuális kérdések
- 22.00: „AZ ASSZONY HET ARCA” — Drámai sorozat, mely különböző szemzőkből mutatja be a nőt. Mindegyik film egy más nőről szól és vizsgálja a nők viselkedését különböző szituációkban. A nők mindegyike más-más életkorú, különböző társadalmi osztályhoz tartozik és más országban él. I. rész: „Wally felesége kérése” — A film egy 60 év körüli asszony és fejlődésben visszamaradt fia közötti viszonyt mutatja be.

I. MUSOR

8.10: Reggeli koncert, 10.15: Elemistáknak, 11.35: Zene a messzeségből, 12.35: Kamarazene, 14.10: Anyák és gyerekeknek, 16.05: Vasárnapi muzsika, 17.15: Recitál, 20.15: Zenei találkozók, 21.00: Szabadegyetem, 21.30: A heti Szidra, 22.05: A haifai szimfonikus zenekar műsorából, 23.25: Jazz, 0.10: Mozart művek, 1.15: Hátikvá.

II. MUSOR

8.10: Reggeli zene, 10.10: Nálunk itthon, 12.05: A dolgozók, 12.30: Héber dalok, 14.10: Filmzene, 16.10: Telefon a stúdióval, 17.10: Krimi hangjáték, 18.05: Az idős ember világa, 18.45: Sport, 20.05: Közelkelet magazin, 21.05: Fuvós zenekari, 22.05: Háláchikus kérdésekről, 23.05: Művészeti magazin, 1.10: Hátikvá.

A HADSZEREG RÁDIOJA

9.05: Izraeli tél, 12.05: Héber dalok, 13.05: Kedvelt lemezek 14.05: Sportmagazin, 16.05: Kivánságos, 18.05: Az ember és környezete, 18.35: Beszélgetés egy képviselővel, — 19.05: Rockzene, 21.35: Szabadegyetem, 22.05: Jazz, 23.05: A muzsika szerete, 0.05: Ejjeli madarak, 2.05: Tarka műsor reggel 6 óráig.

A TEL-AVIVI MOZIK HETI MŰSORA

ELŐADÁSOK KEZDETE 4.30 — 7.15 — 9.30

ALLENBY: A görög milliárdos
BEN JEHUDA: Hazatérés
CAFON: Az erdőkerülő
CHEN: Grease
CINEMA-1: Tühegyen
CINEMA-2: Szép lány
DFEL: Olesó nyomozó
DRIVE IN: 1. Bernard és Bianca, 2. A sas leszáll
ESZTER: A sofőr
GAT: Az egyetlen
GORDON: A fivérek
LIMOR: Csirkefogók
LIMOR: Az első szerelem gyötrelmei
MAXIM: A mini-szerető
MATMID: Egy lány a Piggallerről
MERKÁZ: A szerelem női szakértője
MOGRÁBI: Betsy
OFIR: Egy nagyszerű péntek
ORLI: Mentálfi límonádé
PARIS: Iphigenia
ROYAL: Az extázis örvényében
SÉER: Férjeztelen asszony
SACHAF: Gyilkosság a Niluson
STUDIO: Lakás kettőnek
TAMAR: A szerelmes asszony csapdában
TCHÉLET: Anna és a farkasok
TE LAVIV: A Mitchell nevű férfi
TEL-AVIV MUZEUM: A csipkelyerőnő

BNÉ HERZL

KOZLEMENYES
Levelem POB 4472

MEGHÍVO

Hagyományos, műsoros Chanuka est, terített asztalok mellett, a televízió Hitachdut Oléj Hungaria és Ené Herzi költségvetésű rendezésében.

Dátum: 1978. december 24. vasárnap este 7.30 órai kezdettel.

Helyszín: a tel-avivi HOH Házjának 61. szám alatti nagyszínházában. Megnyitja és levezeti: Dr. JÓLESZ K

Tömegverekedés Egged- és Dán- sofőrök között az új herzliai vonal miatt

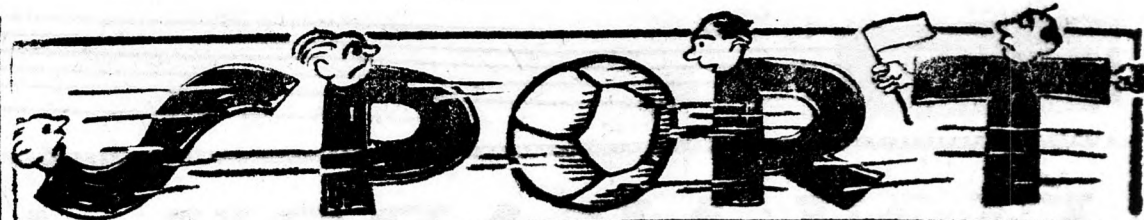
A rendőrség letartóztatott 23 sofőrt — Az Egged autóbuszai elállták a Dán autóbuszok végállomását

Az Egged és a Dán autóbusz-kooperatívák monopólium harca pénteken reggel tetőfokára hágott, amikor kiderült, hogy a Dán kooperatíva a közlekedési

ügyi minisztert helyettesítő Be gin miniszterelnök tilalma ellenére beindította az új, 48-as jelzésű vonalat, amely Tel Aviv és Herzlia között közlekedik. A rivális Egged úgy reagált, hogy saját autóbuszait elállta a Dán autóbuszok útját a herzliai kiinduló állomásnál, továbbá a 43-as vonal chiloni és bár jámi végállomásainál, hogy ennek a vonalnak az üzemeltetését is megakadályozza. Ezek után tömegverekedés tört ki a két kooperatíva sofőrjei között a herzliai központi autóbusszállomáson és a rendőrség elállított 13 vereskedő sofőrt.

Tegnap este, a szombat kimenetele után a Dán ismét kísérletet tett a vonal üzemeltetésére, az Egged emberei újra ellenszerezték és a rendőrök további tíz Egged sofőrt tartóztattak le. Az Egged szóvivője ezzel kapcsolatban kijelentette, hogy

„a kooperatíva herzliai tagjai veszélyeztetve látják kereseti forrásukat és ezért minden tőlük telhető eszközzel igyekeznek megakadályozni a rivális társaság vonalainak beindítását. Az új, 48-as vonal autóbuszai nem tettek fel a vonal számára, hanem egy „speciális zás” szövegű táblát. Tel Avivban, az új vonalnak nincsenek meghatározott állomásai, mert a városbába is ellenzár az új vonal és ezért megszüntette annak állomásait. Az Egged sofőrjei nem nézik jószemmel a 43-as vonal megújítását sem Báb Jámig, illetve Cholonig s így az ottani állomásokat is eltorlaszolták. A rendőrség már pénteken reggel Kfár Hájáról mellett eltorlaszolta a Herzliába vezető ut

Az eső elmosta a fővárosi mérkőzést

A tel-avivi derby a Makkábi győzelmével végződött — Nem voltak meglepetések

A labdarugó bajnokság tegnap lebonyolított 10. fordulójával, a liga elérkezett az egyharmadát jelző kilométerköhöz. A 10. forduló azonban csonka volt, mert az eső következtében a Hápoél Jeruzsálem pályája egyetlen hatalmas pocsolyává változott, és így Jicchák Ben Jicchák, a kirendelt játékvezető úgy döntött, hogy a mérkőzés elmarad. Hasonló volt a helyzet a rison-lecioni pályán is, itt azonban a bíró merészebb volt és levezette a mérkőzést, miközben a rádió sportkommentátora a pályát állandóan „olimpiai medencének” nevezte. A Hápoél Jeruzsálem és a Hápoél Kfár Szábá elmaradt mérkőzését előreláthatólag a hét közepén, kedden vagy szerdán bonyolítják le.

berg elé kanalazza, és az utóbbi lapos lövéssel beveszi Bezeráno háloját. A 73. percben, Hápoél-támadás közepette, ellentámadás fejlődik ki: a labda a 16-os vonal közelében álló Schweitzerhez kerül, aki a közelében álló Avi Kohén hátrvédhez (!) passzol, és az utóbbi ritkán látott gyönyörű és védhetetlen gólt ragaszi a Hápoél hálojába.

SIMSON — BETAR TEL-AVIV 1:1. A Simson jobb volt, több támadást vezetett és győzelmet érdemelt volna. Az 56. percben a 16-oson belül álló Mészári kényelmes helyzetből védhetetlen gólt lő. A 72. percben ugyanez a játékos szökecskővel átjárja magát a Betar egész védelmére, de közelről az üres kapu mellé lő. Ot perccel később Mor, a Betar csatára elcsuszik a 16-oson belül, Orgád bíró 11-es büntetőt ítélt, amelyből Tsuva megszerezte az egyenlítő gólt.

MAKKÁBI NATANJA — MAKKÁBI JAFFA 2:0. A mérkőzés sorsa az utolsó 10 percben dől el. A jaffaiak 80 perccel az órájuk kezdetén, de ekkor Dávid Lávi megszerezte a hazai csapat első gólját. Az utolsó öt percben Odéd Máchnesz másodikban is bevette a jaffaiak kapuját.

gendő volt a tel-avivi Hátkvá-nyegyedbeli csapat újabb győzelméhez, amely teljesen megérdemelt volt.

HÁPOÉL JAHUD — HÁPOÉL CHEDERA 0:0. Nívótlan, unalmas mérkőzés, megérdemelt pont-osztózkodással. Az eredmény híven tükrözi a mérkőzés pályán látottakat.

Jicchák Chum jelenti a Bloomfield-stadionból: MAKKÁBI TEL-AVIV — HÁPOÉL TEL-AVIV 2:0. A tel-avivi rangadón a szemfülebb csapat győzött. A mérkőzést 20 perc fonyi, bõrig ázott közhöz nézte végig. Az első félidőben a Hápoél több támadást vezetett, de ennek eredménye csak annyi volt, hogy Gil Landau éles labdája a kapufáról vágódott vissza. A második félidőben erősebb lett az eső, a játékosok ide-oda csúszkáltak a pályán, és ekkor a Makkábi, jobb erőnléte révén, döntő fölénybe került. A 67. percben a Hápoél súlyos védelmi hibájából Spiegel elé kerül a labda, aki azt az egy perccel korábban beálló Golden

A helyes tippelés

Az e heti főtosszélyny helyes tippelése a következő volt:

1 1 2 X 1 X 1 X 1 X X X X.

A bainoki táblázat

1. Makkábi T.A.	16-4 15
2. Betar Jeruzsálem	18-6 14
3. Makkábi Natanja	19-11 14
4. Bné Jehuda	8-3 14
5. Hápoél Haifa	11-7 11
6. Hápoél Beér Séva	10-9 11
7. Simson	11-9 10
8. Hápoél Tel Aviv	7-12 10
9. Hápoél Kfár-Szábá	12-12 9
10. Hápoél Chedera	10-15 9
11. Betar Tel Aviv	11-11 8
12. Hápoél Jahud	5-9 7
13. Makkábi Jaffa	6-14 7
14. Hápoél Jeruzsálem	4-7 6
15. Mák. Petách Tikva	9-23 6
16. Hápoél Rison Lecion	8-13 5

A következő forduló mérkőzései (elő a pályaválasztó): Makkábi Jaffa — Hápoél Chedera, Hápoél Beér Séva — Hápoél Jahud, Hápoél Kfár Szábá — Bné Jehuda, Hápoél Tel Aviv — Hápoél Jeruzsálem, Simson — Makkábi Tel Aviv, Betar Jeruzsálem — Betar Tel Aviv, Makkábi Petách Tikva — Hápoél Rison Lecion, Makkábi Natanja — Hápoél Haifa.

AZ ORSZÁGOS LIGA EREDMÉNYEI

Az országos liga tegnapi fordulójában csak 6 mérkőzést játszottak. A Hápoél Tira — Hápoél Ludd és a Hápoél Marmorek — Hápoél Bét Sean mérkőzésekor a felzúrt pálya miatt el kellett halasztani. Az eredmények a következők: Hápoél Herzlia — Makkábi Amidár 1:0. Hápoél Báb Jám — Hákoách 0:0. Hápoél Rámát Gán — Hápoél Cholon 1:1. Hápoél Natanja — Makkábi Haifa 2:2. Hápoél Tibériás — Hápoél Akkó 1:1. Hápoél Petách Tikva — Hápoél Ásdod 2:0. A táblázat: Hákoách 16. Makkábi Haifa 14. Hápoél Cholon és Báb Jám 12. Hápoél Rámát Gán 11. Hápoél Marmorek és Tibériás, Makkábi Herzlia 10. Hápoél Ludd és Petách Tikva 9. Makkábi Amidár, Hápoél Akkó és Natanja 8. Hápoél Bét Sean 7. Hápoél Tira. Hápoél Ásdod 5 pont.

Impresszív szertartás keretében KITÜNTETTEK 32 KIVÁLÓ SPORTOLÓT

Zvulun Hammer közköztatásügyi miniszter jelenlétében csütörtökön impresszív szertartás keretében tüntették ki Izrael 30 éves fennállásának 32 élvonalbeli sportolóját. A kitüntetett sportolók a következők: Jákob Chodorov válogatott futballkapus (1949), Jehosua Glázer válogatott középsőcsatár (1950), Dávid Tábak rövidtávfutó (1951) Tamár Schumacher atléta (1952), Simon Selach kosárlabdázó (1953), Áhuvá Krausz, Ázsia-bajnok női magasugrásban (1954), Dávid Kusnir atléta (1955), Sosáná Riebner úszónő (1956), Náchum Sztemlach válogatott jobbösszekötő (1957), Uri Zohár atléta (1958), Rafi Klein kosárlabdázó (1959), Jáh Pantilát hosszútávfutó (1960), Tánchum Kohén-Müntz, a kosárlabda Európa-válogatott tagja (1961), Chájim Cházán kosárlabdázó (1962), Ávráhám Melamed pillangósúzó (1963), Gerson Sefá úszó (1964), Elázár Dávidmann teniszező (1965), Debra Markusz, a 100 méteres síkfutás Ázsia-bajnoka (1966), Henri Herscovici céllövő (1967), Mjor-

MEGHALT DR. EMÁNUEL KATZ HIRLAPIRÓ

Tegnap szívroghamban elhunyt dr. Emánuel Katz, a Lecte Ná jesz című jiddis napilap munkatársa. A 63 éves dr. Katz ismert alakja volt az újságíró-társadalomnak. Mint az egykori Revizionista Párt tagja s a Lechi harcosa, eleinte jobboldali vagy polgári beállítottságu héber lapoknál dolgozott: a Hamaskif, a Házmán, a Chéruv és a Háboker című lapok munkatársa volt, mielőtt a jiddis lap szolgálatába lépett.

Dr. Katz számos könyvet írt és a külföldi jiddis lapokban is közlött publicisztikai írásait. Halálát agg édesapja, özvegye, két fia és családjaik gyászolják.

MÁR KÉT KÖNYV JELENT MEG AMERIKÁBAN A GUYANAI VÉRFURDORÓL

Tüntetések New Yorkban a titkos vallási szekták ellen New York (UPI). — Alig két héttel a „Nép szentélye” szektájának Guyanában történt tömeghalála után már két könyv jelent meg New Yorkban, amelyek a hátrözongató eseményt ismertetik. Az első címe „Tömegmészárlás Guyanában”, és szerzője Richard A. Krauss, a Washington Post munkatársa, aki elkísérte Leo Ryan képviselőt vezető úttárra a szekták táborába, ahol annak egyik fanatikus tagja — négy kísérőjével együtt — agyonlőtte. A másik könyvet Ron Geowers, a San Francisco Chronicle munkatársa és egy kollégája írta.

Csütörtökön New Yorkban tüntetés folyt le a Mun szekták székébe előtt, s a tüntetők vezetői azzal érveltek, hogy a guyanai tragédia után be kell tiltani a fanatikus vallási szekták működését. A tüntetők, akiknek gyermekei különböző zavaros ideológiai szektákhoz csatlakoztak, tiltakozó feliratokat vittek; egyiknek szövege: „Szülők, harcoljatok gyermekeitekért!”

Az egyik tüntető elmondta, hogy 24 éves fia csatlakozott egy ilyen szektához és négy éve nem hallott róla. Valahányszor telefonon kapcsolatba akart lépni fiával, azt mondták neki, hogy

az életével játszik, ha megközelelti a szekták tagjainak táborát. Egy fiatal lány, akinek unokatestvére tüntet a hasonló körülmények között, így szól: „Félek, hogy a Guyanában történt borzalom megismétlődhet az Egyesült Államokban is.” Jimmy Carter elnök hétvégi sajtófogadásán egy kérdésre válaszul kijelentette, hogy az amerikai alkotmány rendelkezése nem tették lehetővé, hogy beavatkozzanak a „Nép szentélye” szektá doloiba.

Levics professzor: „ALIJJÁZUNK — IZRAÉL A VÉGCELUNK”

Menáchem Begin telefonon üdvözölte a tudóst — Szív-bajos feleségét egyelőre Bécsben kezelik

Bécs (UPI, STA). — Menáchem Begin miniszterelnök csütörtökön éjjel telefonon beszélgetett Benjamin Levics professzorral, aki hosszú közéleti küzdelem után feleségével Bécsbe érkezett. A miniszterelnök szerszerkezőségeit fejtezte ki a tudósnak és biztosította, hogy Izraelben békébe folytathatja tudományos működését.

Levics professzort két fia fogadta: Alexander (34), aki Londonban él és újságszerkesztő foglalkozik, valamint Jevgeny, az elsősülőt, aki a rehovoti Weizmann intézet tudosa és ismert astrofizikus. Bécsben azt mondják, hogy Levics elé dilemmát állított a két fia, mindegyik fel akarja magához fogadni a szülőket. De Benjamin Levics kijelentette, hogy Izraelben akar telepedni.

A tudós felesége, Fanja, két szívrohamon ment keresztül, fia állítása szerint a szovjet hatóságok zaklatásai miatt. Ezért pár napig egy bécsi szanatóriumban heverti ki az ut fáradalmait, mielőtt bárhová folytatná útját.

A 61 éves Levics professzort is megviselték a viszontagságok és idősebbnek látszik a koránál. Pénteken Bécsbe utazott Juval Neeman professzor, a tel-avivi egyetem tanára, aki a Levics kiutazása érdekében folyt nemzetközi akció élén állt, hogy üdvözölje kollégáját és ismertesse az Izraelben való elhelyezkedésének lehetőségét. Levics professzort munkahely és lakás várja. Levics elmondta, hogy számos kutatómunkát ajánlottak fel neki az Egyesült Államokban.

A közköztatásügyi minisztérium számítását végzett a várható közpénzekről, amennyiben jóváhagyják a kincstár javaslatát, és jelentős mértékben, évi 100 millió fonttal csökkentenék a diákétközvetési költségvetését. Ez esetben mintegy 70 ezer növendék csökkenne az iskolai élethez, mint 50 adófelügyelő és nyomozó vett részt a razzikában, amelyek ruházatokon kívül élelmiszer-üzleteket, kávéházakat, éttermeket, büféket, cukrászdákat, mésszárszékeket, zöldségüzleteket, sőt gyógyszerárakat is felöltek.

Annak ellenére, hogy a közönség állandóan bírálja azokat, akik adót titkolnak el és fekete tőkével rendelkeznek, egyetlen bevő sem volt hajlandó együttműködni az adófelügyelőkkel és felfedni kilitét, hogy későbbi időpontban be lehessen idézni tanuvalomása tételére az üzlet tulajdonosa ellen. Ez természetesen nagy csalódást és elkeseredést váltott ki az adófelügyelők körében.

A tetten ért üzletlajdosok a lehető legváltozatosabb kifogásokat hangoztatták az ellenőrök előtt. „Sok bevő volt és nem maradt ide bejegyzésre”. „Egy cédlára írtam fel de elvesztettem”. A legérdekesebb egy butik-tulajdonos meséje volt, aki feleségére és valamennyi gyermekére

Az adóellenőrök razziat tartottak fővárosi és tel-avivi luxusüzletekben

Bűnvádi eljárás üzleti könyveket nem vezető kereskedők ellen

A jövedelmi adóhivatal közölte csütörtökön nagyszabású, rajtütészerű razziat végeztek több fővárosi és tel-avivi luxusüzletben, azzal a céllal, hogy megállapítsák, melyik üzlet nem vezetett szabályos könyvvitelt. Mintegy 20 kereskedő ellen bűnvádi eljárást indítottak és már a közeli napokban be nyújtják a vádiratot.

Az adóhivatal közölte Jeruzsálem és Tel Avivon kívül néhány nazáreti üzletben is rajtütészerű látogatást tettek. A fővárosban többek között egy nagy építkezési vállalatnál is látogatást tettek, amelynek tulajdonosát 1.5 millió font összegű adó csalással vádolják.

Tel Avivban 240 üzletben rendeztek vizsgálatot. Mintegy 100 üzletben egyáltalán nem jegyezték fel a bevételeket és ezek közül 20 esetben azonnali kihallgatást rendeztek, majd óvadék ellenében szabadlábra helyezték a tulajdonosokat. A többieket a közeli napokban idézik be kihallgatás céljából.

A razziatok egész nap tartottak, a Dizengoff, Ben Jehuda és Ibn Gvirol utcában, valamint a szomszédos luxusnegyedekben. Több mint 50 adófelügyelő és nyomozó vett részt a razzikában, amelyek ruházatokon kívül élelmiszer-üzleteket, kávéházakat, éttermeket, büféket, cukrászdákat, mésszárszékeket, zöldségüzleteket, sőt gyógyszerárakat is felöltek.

Annak ellenére, hogy a közönség állandóan bírálja azokat, akik adót titkolnak el és fekete tőkével rendelkeznek, egyetlen bevő sem volt hajlandó együttműködni az adófelügyelőkkel és felfedni kilitét, hogy későbbi időpontban be lehessen idézni tanuvalomása tételére az üzlet tulajdonosa ellen. Ez természetesen nagy csalódást és elkeseredést váltott ki az adófelügyelők körében.

PA ALAPITÓ 4,50
A min...
A teg...
politikai
Carter e...
szerint a...
arról, h...
tásokat
A korm...
a tárgyt...
A m...
ugyanakk...
Izrael s...
hozzá z...
hoz az...
leténe.
A min...
idevonat...
jóváhagy...
osloí ut...
lére.
Ezer...
ter volt...
te azt a...
na-e h...
utazás...
arra, h...
len.
Burg...
erre azt...
lentené...
A bo...
esőzést...
várható...
lem 7-...
Haifa...
Beér S...
fok.
BIRD...
„Bí...
Robe...
rata sz...
fejezte...
ségével...
daniab...
Huszsz...
széles...
ba, Ri...
A sz...
volt h...
adni, e...
Ás...
tár...
Bud...
Ászád...
három...
togatá...
hivata...
leti p...
követe...
nem...
nép...
sitése...
Ász...
mácia...
a cél...
vetítés...
érdek...
szállít...
Sziéria...
A...
utal...
közve...
zott...
rint...
vába...
ját.